อานิสงส์การสร้างอุโบสถ

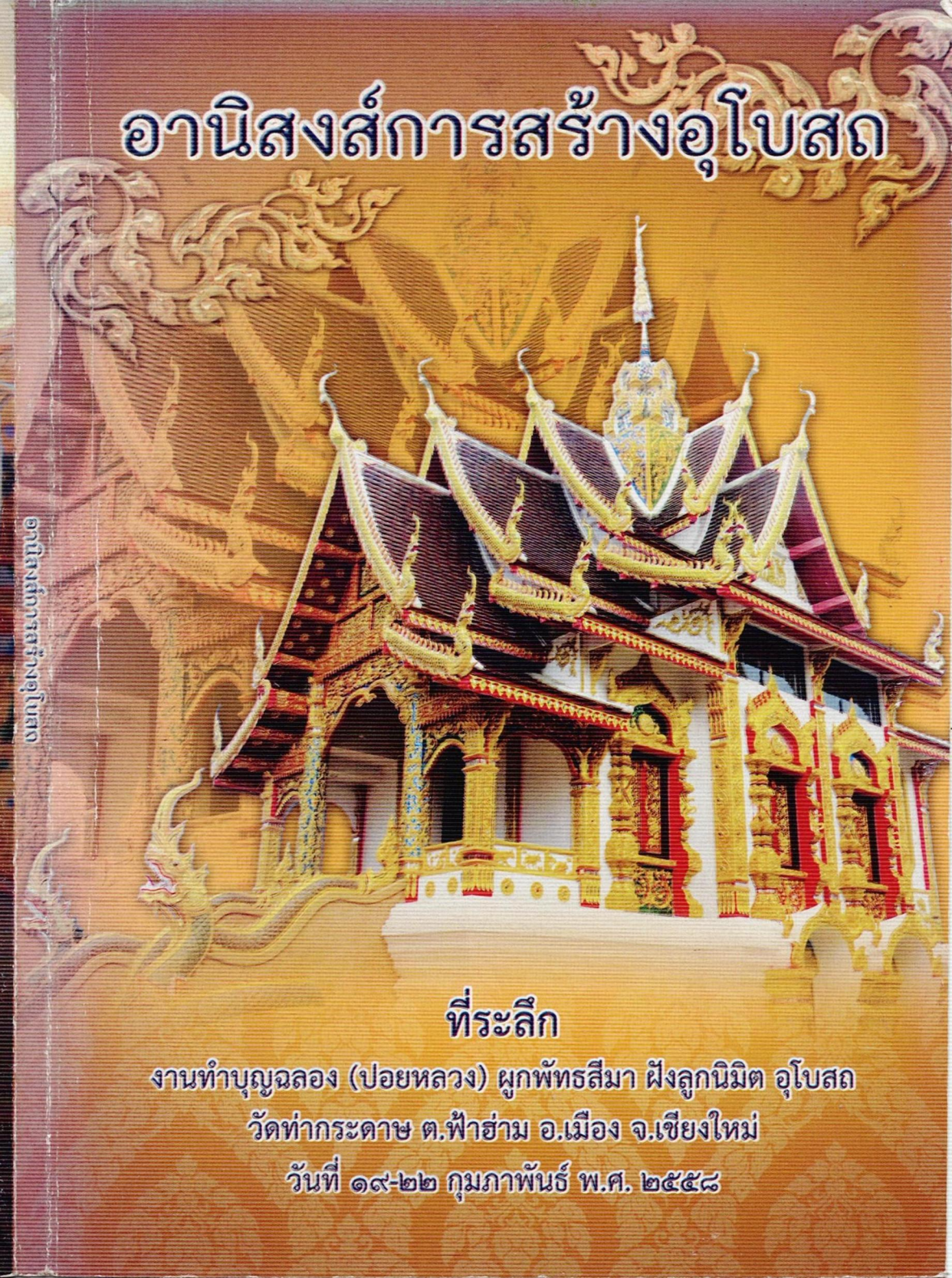

ที่ระลึก

งานทำบุญฉลอง (ปอยหลวง) ผูกพัทธสีมา ฝังลูกนิมิต อุโบสถ

วัดท่ากระดาษ ต.ฟ้าฮ่าม อ.เมือง จ.เชียงใหม่

วันที่ ๑๙-๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

อานิสงส์การสร้างอุโบสถ

อานิสงส์การสร้างอุโบสถ

ที่ระลึก

งานทำบุญฉลอง (ปอยหลวง) ผูกพัทธสีมา ฝังลูกนิมิต อุโบสถ

วัดท่ากระดาษ ต.ฟ้าฮ่าม อ.เมือง จ.เชียงใหม่

วันที่ ๑๙-๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

สารบัญ

คำนิยม	๓
ประวัติวัดท่ากระดาษ	๑๓
โครงการผูกพัทธสีมา-ฝังลูกนิมิต (ปอยหลวง)	๑๖
อานิสงส์การสร้างอุโบสถ	๓๗
กำเวนตานอุโบสถ	๗๓
คำถวายทานประเภทถาวรวัตถุและที่อยู่อาศัย	๗๖

ဂဝံဇိယဲ

မြို့ကြဂူပါသဒ္ဓန ဘုဇိတ္တဓမ္မောဝ ငဲ့ဒ်မာပေ့စေ်ဘာဝ္ဆါ ဝ္ဒ်ဖါ ကြားဒ္ဆ မြို့ဇျနငဲဟ့ဉ်ဟ့ဖြိမိဂွဒ္ဓဥဿာဟဝဒ္ဓဇဝ္ဒ်ဝါဘာဒ္ဓပေ့စ်ဝံဒ္ဓန မဒ္ဓဟ္လာဒ္ဓဖေ ငဲ့ဒ်သ်ဒ္ဓကြဝိဟာ့ ဝ်နှကုမိ ဥင်ပသ္ဓံ လ်သ်ဒ္ဓသ္ဓီတ်ဒ္ဓ ဇ္ဓဂဒ္ဓဝဲဇဝ္ဒ်ပေ့ဘ့ရမဒ္ဓဇုနဟ္လာဝ္ဓဟ္လာဒ္ဓ လ်ယ်ဒ္ဓသ္ဓီသ္ဓီကြဘိကျုသာမဇ္ဇေ ခေ်ဒနျနဂ္ဂဓမ္ဒ်ပါရ္ဓိ ရွှီဇိငဲ့ဒ်ပေ့မဟာ ဒ်ုဟ္လာဒ္ဓတုံ သ့ဂ်ုဒ်ရ်ရ်သ္ဓံဂွနယ္ကံယံဖြိပေ့ ကြဖိဒ်ဒိမိဂွဒ္ဓသေသ္လားနူပဟ့ီန

ခိဟ်ဖြိမိဘာယုဟ့ဉ်နက်ွနယ့ီ က်ဒုကုံနရုံနရွှီငဲဇဇာဒ္ဓဟ့ဒ်ာသေ ဂဝံဒ္ဓ

ကြဂူပါသ္ဓေဟ္လာဝ်ရ်သာဓုဘုဋ္ဌင်မဖဇလ်ယ့ီဒ်ယ့ီဇ္ဓံက်ဒ္ဓဒ္ဓဖြိမာ ငဲဇဖိဒ်ဒ္ဓ

ကြဂူပါသ္ဓေဟ္လာ ဓမ္ဒသိနိ
ဝ္ဒ်ကဓ္ဓါသ္ဒ္ဓမြို့ ဖါခ်ဟ္လေက

คำนิยม

อนุโมทนาบุญกับคณะศรัทธาญาติโยม พ่อออกแม่ออกทั้งหลายทุกคน ทุกท่าน ที่ได้ร่วมด้วยช่วยกันบริจาคจตุปัจจัยและอุปกรณ์ในการก่อสร้างอุโบสถวัดท่ากระดาษ ต.ฟ้าฮ่าม อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ได้สำเร็จเสร็จสิ้นลุล่วงเรียบร้อยปริปุณณาดีแล้ว

สดชื่น มีความสดชื่นผ่องใสทั้งกายและใจ ปราศจากภัย ไกลจากเวร

เบิกบาน แช่มชื่น สดใส ไม่เศร้าหมอง เศร้าโศก ด้วยอกุศลกรรมทั้งปวง

งานมีค่า ทำงานให้ถูกงาน ทำงานให้ถูกวิธี คือมีความพอใจ ตั้งใจ เอาใจใส่และพินิจพิจารณา ในงานของตน

เวลาเหมาะสม ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ประการ คือเป็นผู้รู้จักเหตุ รู้จักผล รู้จักตน รู้จักประมาณ รู้จักกาล รู้จักชุมชน

อารมณ์พุทธเจ้า (พุทโธ) ได้ชื่อว่า เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ผู้รู้คือรู้แจ้งเห็นจริง ตามหลักความเป็นจริง ผู้ตื่นคือ ตื่นจากความหลงผิด เข้าใจผิด ตื่นจากความงมงาย คลายความยึดมั่นถือมั่น เมื่อรู้และตื่นแล้ว ก็ย่อมมีความเบิกบานใจ ไม่มีความรำคาญใจ ไม่มีความเศร้าหมอง ไม่มีความทุกข์ความเดือดร้อนใจ

พระเทพมังคลาจารย์

วัดท่าตอน พระอารามหลวง รองเจ้าคณะจังหวัดเชียงใหม่

อนุโมทนาสาธุการ

การสร้างอุโบสถวัดท่ากระดาษสำหรับประชุมสังฆกรรมตามพระวินัย เกิดจากดำริของคณะสงฆ์ คณะศรัทธาวัดท่ากระดาษ โดยได้รับการสนับสนุนเป็นเบื้องต้นจากคุณบุญยงค์ นิธิศิรกุล ภายใต้เมตตาบารมีของพระเดชพระคุณพระธรรมมังคลาจารย์ (หลวงปู่ทอง) วัดพระธาตุศรีจอมทองวรวิหาร ประธานที่ปรึกษาและอุปถัมภ์ และพระเทพมังคลาจารย์ รองเจ้าคณะจังหวัดเชียงใหม่ เจ้าอาวาสวัดท่าตอน พระอารามหลวง จังหวัดเชียงใหม่ ประธานดำเนินการ

เมื่อการสร้างศาสนสถานถวายเป็นสมบัติของพระพุทธศาสนาเป็นเจตนารมณ์ร่วมกันของทุกฝ่าย จึงได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการก่อสร้างอุโบสถ และประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ ในวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ อุโบสถหลังนี้มี คุณอรรณพ ทินอยู่ เป็นผู้ออกแบบ และเป็นผู้รับเหมาก่อสร้าง คุณชำนาญ ไชยสาร เป็นผู้รับเหมาโครงสร้าง สล่าสิงหล มินมุนินท์ และสล่าเผด็จ มินมุนินท์ เป็นช่างปั้นลวดลายประดับตกแต่ง ใช้เวลาก่อสร้าง ๕ ปี อุโบสถจึงแล้วเสร็จสมบูรณ์ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ด้วยงบประมาณทั้งสิ้นจำนวน ๗,๗๑๕,๕๒๖ บาท (เจ็ดล้านเจ็ดแสนหนึ่งหมื่นห้าพันห้าร้อยยี่สิบหกบาทถ้วน)

ขออนุโมทนาขอบคุณศรัทธาอุปถัมภ์ที่ทำให้การก่อสร้างอุโบสถวัดท่ากระดาษสำเร็จลุล่วง สามารถถวายเป็นสมบัติของบวรพระพุทธศาสนาได้ในเวลาอันควร ประกอบด้วย คุณประเสริฐ คุณทัศนีย์ พุ่งกุมาร และคุณสุรชัย ศิริจรรยา บริษัท ซี พี กรุงเทพฯ เชียงใหม่ คุณศิวพร ธีรพงษ์วัฒนาและคุณไพฑูรย์ หังสาบุตร พร้อมคณะ จากมาเก๊า คณะศรัทธาจากกรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ และจังหวัดต่างๆ คณะศรัทธาวัดท่ากระดาษ คณะศรัทธาชาวไทใหญ่ ไทขืน ไทลื้อ ไทล้านนา รวมถึง คุณแม่อุษา บรรจงรัศมี

คุณบุญยงค์ คุณสวิชญา นิธิศิรกุล คุณฐิติศักดิ์ นาคพงศ์ บริษัทสวัสดีห้าดาวทัวร์ ผู้ถวายพระประธานหยกขาวจากประเทศเวียดนาม

ขอกราบขอบพระคุณเจ้าคณะภาค ๗ พระวิสุทธิวงศาจารย์ วัดปากน้ำ กรุงเทพมหานคร ที่โปรดเมตตาเป็นประธานในพิธีวางศิลาฤกษ์อุโบสถ และขอขอบพระคุณ พระพรหมเสนาบดี วัดปทุมคงคารามราชวรวิหาร กรุงเทพมหานคร เป็นประธานตัดหวายลูกนิมิต กราบในเมตตาธรรมของสมเด็จอาชญาธรรมพระเจ้า (ใส่ เขมจารี องค์ที่ ๑๔) แห่งนครเชียงตุง พระครูบาแสงหล้า ธมฺมสิริ (พระรัตนรังษี) วัดพระธาตุสายเมืองท่าขี้เหล็ก คณะพระสังฆะเมืองเชียงตุง พระสวาทิแสง ปญฺญาสามิ วัดเขมาราม ย่างกุ้ง และคณะพระภิกษุสามเณรทุกรูป ขอบคุณคณะศรัทธาทุกหมู่เหล่าในเมืองไทย และคณะศรัทธาจากกรุงย่างกุ้งที่เดินทางมาร่วมบุญฉลองอุโบสถด้วยจิตอันเป็นกุศล รวมทั้งขอบคุณคณะศรัทธาวัดท่ากระดาษทุกท่านที่ถือธรรมะแห่งสมานฉันท์ร่วมกัน

การให้ทานและสนับสนุนการสร้างอุโบสถนั้น ก่อให้เกิดความสงบร่มเย็นในชีวิตและครอบครัว ก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในทรัพย์สิน ก่อให้เกิดสติปัญญาความเฉลียวฉลาด และก่อให้เกิดความสามัคคีปรองดองในหมู่คณะ อาตมภาพขอให้ท่านและครอบครัวญาติมิตรได้รับอานิสงส์การสร้างอุโบสถทั้งมวลด้วยเทอญ

พระครูปลัดอานนท์ อาทิตฺตธมฺโม
เจ้าอาวาสวัดท่ากระดาษ

ဘဒ္ဒဇ်မဖဇသာဝုကဒ္ဒ

ကဒ္ဓသ်ဒ္ဓဥပေါသ်ထဒ္ဓဖါကြးဒ္ဍ သဲဝံရ်ပြဂ်ိမသ်ဿကမ္ဒိ်တဒ္ဒဂြ ဝိငဲဒ္ဍ ကျောဒ္ဓဥ္ဂကဒ္ဓဥ်ဂ်ိဒ္ဓိန္ဓဂြဂဃသ်ဿဏ်ဓေ့ဘ္ဍကသဖ္ဓါဒ္ဓဖါကြးဒ္ဍ ဥဒ္ဓါငဲရ်ရ်ကဒ္ဓဇ္ဈ်ကြောဘ္ဍေပ္ဒါတုံ် ဓဥ္ဂဂ်ဃပုညဥ်ယ္ဓဂ် ဦဝိသိဂကုလ ဇဒ္ဓါတ်မေထ္ဓာဝပါဂဖိန္ဓဇဂြမဟာဓေဂါဂြဇမ္ဒိ်ဖ်ဂ်လာဓဒ္ဓ (ဟ္လဝ္ဓပ္ဒ်ုန္ဓ) ဒ္ဒဂြဏ္ဓါြသ်ဥမဖုဇဝဂါဝိဟဒ္ဓ ပြဏ္ဂိဖြိဳသာလ်ဥပဇမ္ဒိ် လ်ဂြဈ်ဖ်ဂ်လာဓဒ္ဓ ရ္ဓဇဧ်ာဂဃစ္ဒ်ဟ္ဒ်ဒ္ဍဂါဇဈဇဲဟ္ဒ် ဒ္ဒဖါဖုဂါ ကဘ္ဂာဂါဒ္ဒဟ္လဝ္ဓ စ္ဒ်ဟ္ဒ်ဒ္ဍဈဇဲဟ္ဒ် ပြဏ္ဂိဂ်ိဒ္ဒပ္ဒဇကဒ္ဓ

ဓြိုကဒ္ဓသ်ဒ္ဓသာသဒ္ဍသဇာဒုဆွဒ္ဓဖျိုလ်ေသမျတ္တိဆ္ဓဇြဂုဇ္ဍသာသဇ လ်ေဧတဇ္ဂ်ဲမက်ဆ္ဓဇုကစ်ဒ္ဓလ်ွိ ဦ်ဲငဲရ်ဖိကဒ္ဓဒ္ဒတ္ဂ်ဂဃကမ္ဘကဒ္ဓ ပ္ဒဇကဒ္ဓကိသ်ဒ္ဓဥ်ငပသ္ဒ် လ်ပြကူပဂိဇ်ဝ္ဒါသိလာဇ္ဂြိ် ငဒ္ဍဝုံဖိ ၉ ဒ္ဒြီ ၉ (ကဈကဒာဂ္ဒိ) ၈.သ.၂၅၅၃

ဥင်ပသ္ဒါဟ္လဈဇ်ိ် ဖိဂ်ဃဘ္ဂ်ဲ့ဒ္ဒါ ဓိုးုံ် လ်ေးုံးုဘ္ဍကပ္ပေြ လ်ေလ်ေးုံး ဈ်ာ ဟ္လေဘကိသ်ဒ္ဓ ဂ်ဃဇဝံဇ္ဈ ငဇ္ဈသဒ္ဓ လ်ေးုံးုဈ်ာဟ္လေဒင်ဂ္ဂြသ်ဒ္ဓ သ္ပါဒသ္ဒိဟ္လိ ဖိုမ္ဒုဒ္ဓိ လ်ိသ္ပါဒးးဒ္ဓေ ဖိုမ္ဒုဒ္ဓိ လ်ေဇ်ဒ္ဓဥ်ိလ္ဒဒလဒ္ဈပြဒ္ဍတ္ဂ်ိတ္ဂ်ေ ငဇ်ဧဝေလာသ်ဒ္ဓ ၅ ဗိ ဥင်ပသ္ဒါဒ္ဓိ်လ်ွိပ္ဒိဂမ္ဘဂငဇ် ဗိ ၈.သ. ၂၅၅၈ ဒ္ဍဒ္ဍိပြမဘ္ဘဇ်ဒ္ဍသ်ျဂ ခံဝံဥ္ဘဂ ၇,၇၁၅,၅၂၆ (ဧွလ်ဒုဧွသ်ျောဟ္ဒိ်ဂဟ္ဒိ်ဂဟ်ာဇုဟ်ာဒ္ဍိဂ်ွဒ္ဓ ဟ္ဂိပ္ပါဒ္ဓိဥ္ဘဂ)

ခ်ဘုဥင်မဖဇ္ဈပဂုဏသဖ္ဓါဥပဇမ္ဒိ်ဖိ်ကွဝံဟိ်ကဒ္ဓကိသ်ဒ္ဓဥင်ပသ္ဒါ ဒ္ဒဖါကြးဒ္ဍသဲဝံဧွပ္ဒါဂမ္ဘဂ သာမဒ္ဓဆွဒ္ဓလ်ေသမျတ္တိဆ္ဓဇဝဂုဇ္ဍသာသဇ ဇဲရ်ဇဲဇဝေလာဘ္ဍသ္ဒိဂ္ဘဂ ပြကူပဒ္ဍ ဂ်ဏပြသ္ဒြိ် ဂ်ဏဖဿဏ်ိ ဘ်ဂကုမ္ဘဒ္ဓ လ်ဂ်ဏသုဂဇဈ သိဂိစည္ဘြာ ပဂိသ္ဍ ၎် ဘ်ိ ဂုဂဈ္ပေြ ၊ ဈ္ပဂဇဲဟ္ဒ် ဂ်ဏသိဝဘ္ဘဂ ဇ်ဂဈ္ဓိဝဆ္ဘဇလ်ဂ်ဏ ဇဲဇဖ္ဘဂ ဟ္ဓ်သာပုတ ဇြ်ုမဂဏစဝဆ္ဓ မာကော်ာ ဂဏသဖ္ဓါစဝဆ္ဓဂုဂဈ္ပေြမဟာ ဎဥ္ဘဂ ဈ္ပဂဇဲဟ္ဒ် လ်ဒ်ဟ္ဒ်ဒ္ဍတံဒ္ဓ၅

ဂဏသဖွါ၌ဖါကြးသူ့ ဂဏသဖွါဇွငဲဖဲဟျ့ ဝဲဖဲ့ဳ ဝဲဖလိ် ဝဲဖလ်ဉုဇ ၌မဒ်ဳ ဂ်ဏမေ့ဉသဝ ပုံင်ဒ့ဏသို့ ဂ်ဏပညင်ယ့ဂ် ဂ်ဏသဝိဇညဝ ဇိဓိသိဒကုလ ဂ်ဏမ့ိုတိသ်က် ဇ္ဂင်ဘ့ ပဒိသ်တ်သွသ်ိုဟ်ဝသွဝ့ဖွဲ့ဒ် ဖျ်ဟ္ဘာျ ဖျါ့ကြပဝိုင်ယ်ကဆွဝခ်ကပြဖွေ့ဝွေ့ဇ္ဇ

ခံကြာ့ချပကဂုဏစ်ောဂဏဘာဂွ ၇ ကဝိသဖ်ိုဝဲဒ်ျာဝခ္ဒွယ်ဝ့ဝ်ဘ့ဇ် ဂုဒဓျေ့မဟာဇဂ္ဂဒ ဖီဝဲဇ့မေတ္တာဝ့ျေ့ပဝါ့ဝဲဇဇိဓ်ဝ်ါသိလာဒ္ဂြိ ဥင်ပသ်ဒါလ်ခံချပကဂုဏကကြိဟ္ဒသေဇပဒ့ိ ဝ့ပဖ့မဂ္ဂါဂါဒာ့ဒ ဒာဇဝဒာဝိဟဒ္ဒ ဂုဒဓျေ့မဟာဇဂ္ဂဒ ျေ့ပဝါတ့ဟွာ့ျလူကဒ်ိဖ်ိ ကြာ့ျဝဲဟ့ွသာဝဲဇမေတ္တာ ဓမ်ိဳ့ချဒသွိဒွေ့ဘာဒျာ့ဝဓမ်ိဳ့ကစ်ောဝ (ဝဲသံ ခေမဒာဒ်ိ ဘိုဂ်ိုဖီ ၁၄) ဧော့်ဇဥဒဒျဒတုဒ ကဂ့ပါသွေ့လ်ာဝ ဓမ့သိဒိ (ကဒတ္တာဒန်ာ်သီ) ဝ့ကဖ္ဂါ သာ့ျမ်ဳ့ဳ ဝ့ျဓဖါခ်ိလ်ွေကဆ ကဂဏသ်ဃမ်ဳ့ဳ့ဒျဓတုဒ ကသွဝဖီသွေ့ပညျာသာမိ ဝ့ခေမာဒာ့ဒ ယဲ့ကံ့ဒ လ်ဂဏကဘိကွါ့ သာမဇွေ့ဖုကဂ္ဂတို့ ချပဂုဏဂဏသဖွါဖုကဟျ့ုလွေ်ာဝဇမ်ဳ့ဝဲဓ့ျ လ်ဂဏသဖွါ ဓဥ္ဇယဲ့ကံ့ဓဖီ ဝဲဇ့ဦ့ဳဖွါမာခွံမပုညသွျဥ္ဇာင်ပသ်ဒါ့ျဘ်ိဘ့ွ်ဝ့ေ့ကုသလဇပုညွ ခွံမဖ်ဒ်ချပ ဂုဏဂဏသဖွါဝ့ဖါကြးသူ့ ဖုကဖျုဖုကဂ့ိုဖီဒီဓမ့ွဇွေ့ဝ်ဒသာဇသဲင်ဒ်ခွံမ ကဲ့

ကဒွဟီဖျါလ်ဂံဂုဇ့ျ်ဓွေ့ကဒွသ်ဒွဉင်ပသ်ဒင်္ဂ် ကိဟီကျို့ဂွဒွသ်ပ ခွံ်ယွေ့ဝဇဒ်ိဝ်ဖ် လ်ဥုပဂ္ဂိကိဟီကျို့ဂွဒွဒခွို့ဂါ့ဟုာဝဲဇသမျ့ဖ်တ်ိကိဟီကျို့ သတိပညျာ ဩ့ဒွဟ်ွကလွေ်ွမ လ်ကိဟီကျို့ဂွဒွသာမဂ္ဂိဝဲဇဟျ့ုဂုဏ ဝဲဇဖ့ျဖီသုဒဇ်ိတုံ့ဂ်ာခံဟီဖျါလ်ဥုပဂ္ဂိညာတီဖ်ိသဟ့ျဝဲဒ်ဈ့ျဘုာဒိ သဲ့ချိသ်ဒွဉင်ပသ်ဒ်ဖ်သ်ျ့ဓဖ်မ့ဓဈ့ျဖြီ့.

(ကဂ္ဂုပ်ျဒဘုာဒိဒ်ီ့ ဘုာဖီတ္တဓမ့ျော)
ဧော်ဘုာဝဩ်ဒွဖါကြးသူ့

พระเดชพระคุณหลวงพ่อพระวิสุทธิวงศาจารย์
เป็นประธานวางศิลาฤกษ์อุโบสถวัดท่ากระดาษ

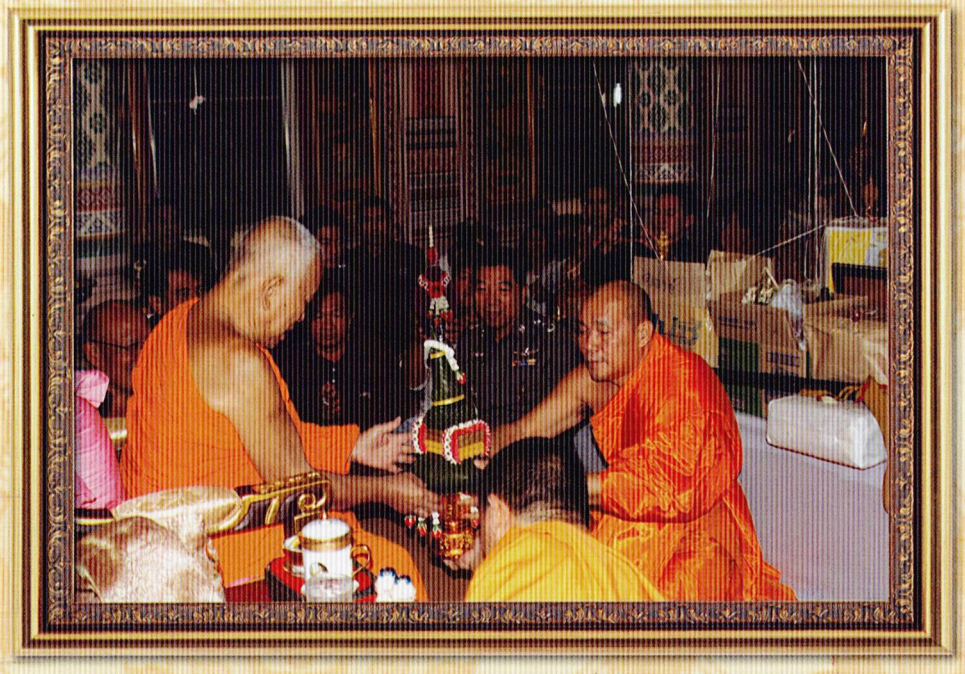

พระครูปลัดอานนท์เข้าถวายกรวยต้อนรับ
เจ้าประคุณสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์

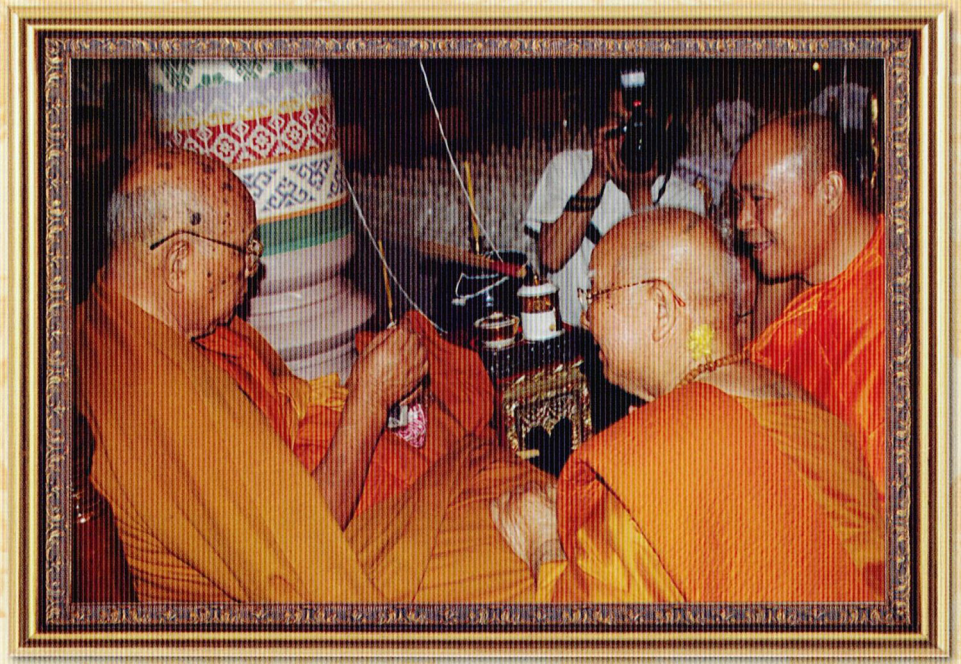

พระธรรมมังคลาจารย์ (หลวงปู่ทอง สิริมังคโล)
กำลังอธิษฐานจิต

พระครูปลัดอานนท์และคุณประเสริฐร่วมถ่ายรูปกับ
หลวงพ่อพระเทพมังคลาจารย์งานยกฉัตร

ประวัติวัดท่ากระดาษ

สืบเนื่องมาจากวัดฟ้าฮ่าม ตามตำนานได้เล่ากันมาตั้งแต่โบราณกาลว่า พระเจ้าแสนเมืองมา (พระเจ้าลักขะบุราคม) พระองค์เป็นพระมหากษัตริย์ราชวงศ์ (หรือมังรายองค์ที่ ๙ พระองค์ เป็นราชโอรสของพระเจ้ากือนาธรรมมิกราชกษัตริย์องค์ที่ ๘ ราชวงศ์มังราย เมื่อพระชนมายุได้ ๑๕ พรรษา เวลานี้พระพรหม พระมาตุของพระองค์ ซึ่งตอนนั้นครองเมืองเชียงราย ได้ยกทัพมาตีเมืองนพบุรีศรีนครพิงค์ (ปัจจุบันคือเมืองเชียงใหม่) เพื่อจะแย่งชิงเอาราชบัลลังก์ แต่ก็ถูกทัพหลวงของเชียงใหม่ตีแตกพ่ายไป พระพรหมจึงได้ไปขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าอินทราชากษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยา แล้วรวบรวมพลจัดทัพมาตีเมืองเชียงใหม่อีกครั้ง แต่ก็ได้ถูกทัพหลวงของเชียงใหม่ตีพ่ายไปอีกครั้ง

ต่อมาอีกไม่นานนัก พระเจ้าพรหมได้เสร็จมาเชียงใหม่อีกครั้งเพื่อขอพระราชอภัยโทษต่อพระเจ้าแสนเมืองมา เจ้าเมืองเชียงใหม่ในขณะนั้นโดยอัญเชิญพระพุทธสิหิงค์ (พระสิงห์) พระพุทธรูปองค์สำคัญคู่บ้านคู่เมืองสร้างพุทธศักราช ๗๐๐ มาด้วย ตามตำนานสิงหนปฏิมาและในชินกาลมาลีปกรณ์ว่า สร้างขึ้นที่ประเทศศรีลังกา แต่อีกตำนานว่าสร้างที่เมือง อนุชาราชสิงหนในประเทศเดียวกัน ครั้งพ่อขุนรามคำแหงได้แต่งราชทูตไปขอมาจากประเทศศรีลังกา และพระเจ้าพรหมได้อัญเชิญต่อมาจากเมืองกำแพงเพชร เมื่อปีพุทธศักราช ๑๙๓๓ ตามพงศาวดารโยนก แล้วได้อัญเชิญประดิษฐานไว้ที่เมืองเชียงราย ในพุทธศักราช ๑๙๓๔ แล้วต่อมาได้นำถวายให้พระเจ้าแสนเมืองมา เพื่อพระราชทานอภัยโทษ โดยอัญเชิญมาจากเชียงรายตาม

แม่น้ำกกโดยใช้เรือพายเป็นพาหนะนำมาขึ้นที่สบฝางกุสะนคร (ปัจจุบันคืออำเภอฝาง) แล้วได้อัญเชิญประดิษฐานบนหลังช้างเดินทางจากเมืองกุสะนครถึงเชียงดาว นำลงเรือพายมาตามแม่น้ำระมิงค์ (แม่น้ำปิง) มาถึงท่าน้ำวังสิงห์คำ เมืองนพบุรีศรีนครพิงค์ (เชียงใหม่) ห่างจากท่าเจดีย์งามประมาณ ๕๐ วา แต่ก็ได้เกิดเหตุการณ์ปาฏิหาริย์ขององค์พระพุทธสิหิงค์ขึ้น คือบนฟ้านภากาศซึ่งสว่างไสวอยู่ดีๆ ก็ได้มืดครึ้มลงทันทีทันใด และในความมืดครึ้มของอากาศนั้นก็มีแสงรัศมีออกจากองค์พระพุทธสิหิงค์ แสงนั้นได้พุ่งขึ้นไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นลำแสงสีทองอร่ามแสงนั้นเปรียบประดุจสีรุ้งกินน้ำ ลำแสงนั้นมีความยาวประมาณสองพันวาแล้วมาสิ้นสุดสีอ่อนกำลังเป็นสีเหลืองอ่อนตรงที่บ้านท่าปูหรือพลู ชาวบ้านในสมัยนั้นก็เกิดความอัศจรรย์ใจเป็นอย่างยิ่งและได้พากันออกมาดูต้นปู (พลู) ที่ปลูกไว้ในบ้าน ซึ่งมีปลูกไว้แทบทุกหลังคาเรือน ปรากฏว่าใบพลูจากเดิมมีสีเขียวได้เปลี่ยนเป็นสีเหลืองทอง คล้ายกับทองคำ อร่ามทุกใบ ตลอดถึงวัดอารามที่ตั้งอยู่ตามฝั่งแม่น้ำระมิงค์ (แม่น้ำปิง) ด้วยรัศมีแสงแห่งพระพุทธสิหิงค์ ที่ได้แผ่กระจายมาถึง และต่อแต่นั้นมาชาวบ้านจึงเปลี่ยนชื่อวัดใหม่ว่าวัดลีเชียงพระ (วัดพระสิงห์) สำหรับวัดท่าปูเหลือง แต่เดิมตั้งอยู่ติดกับแม่น้ำปิง และต่อมาได้ย้ายไปตั้งอยู่ทางทิศตะวันออก ซึ่งไม่ห่างจากวัดเดิมเท่าใดนัก ต่อมาได้มีกลุ่มของคนไตยหรือไทยเขิน ได้นำไม้สามาจากเมืองฝาง โดยได้ทำเป็นแพล่องมาตามแม่น้ำปิง และได้มาหยุดแพทำกระดาษสาที่ท่าปูเหลือง และนับต่อแต่นั้นมาชาวบ้านจึงเปลี่ยนชื่อจากท่าปูเหลืองมาเป็นท่ากระดาษจนปัจจุบันนี้

สถานที่ตั้ง : วัดท่ากระดาษ ในปัจจุบันได้ตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่ 38 ถนนฟ้าฮ่าม-สันผีเสื้อ บ้านท่ากระดาษ หมู่ที่ ๑ ตำบลฟ้าฮ่าม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๐๐๐ โทรศัพท์ (๐๕๓) ๒๔๗๓๙๓

ได้รับวิสุงคามสีมา : ตั้งวัดเมื่อ ปี พ.ศ. ๑๙๓๔ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๙๑ เขตวิสุงคามสีมากว้าง ๔๐ เมตร ยาว ๘๐ เมตร มีที่ดินตั้งวัด ๒ ไร่ ๒ งาน ๓๐ ตารางวาตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๓๖๑๔ อาณาเขต ทิศเหนือ ยาว ๑ เส้น ๑๗ วา ๑ ศอก ติดต่อกับที่ดินของนางมะลิ บูชิ ทิศใต้ยาว ๒ เส้น ๕ วา ๒ ศอก ติดต่อกับทางสาธารณะ ทิศตะวันออก ยาว ๒ เส้น ๙ วา ๑ ศอก ติดต่อลำเมืองสาธารณะ ทางสาธารณะ ทิศตะวันตก ยาว ๒ เส้น ๔ วา ๘ ศอก ติดต่อลำเหมืองสาธารณะ

ลำดับเจ้าอาวาส

รูปที่ ๑ พระบุญตัน รังสี
รูปที่ ๒ พระปั๋น รังสี
รูปที่ ๓ พระคำมูล
รูปที่ ๔ พระศรีนวล
รูปที่ ๕ พระคำปัน รังสี
รูปที่ ๖ พระคำปัน อินทชัย
รูปที่ ๗ พระอธิการบุญเตือน ฐิตสีโส
รูปที่ ๘ พระบุญศรี อภินันโท
รูปที่ ๙ พระหน่อแก้ว อธิปัญโญ
รูปที่ ๑๐ พระวัน ฐิตปัญโญ
รูปที่ ๑๑ พระบุญเชิด ฐิตฉันโท
รูปที่ ๑๒ พระอธิการบุญชื่น ชิตจิตโต
รูปที่ ๑๓ พระพงษ์ศักดิ์ ปั๋นแก้ว
รูปที่ ๑๔ พระสวัสดิ์ สุขวัฒโน
รูปที่ ๑๕ พระวิชิต วิทิตฺตญาโณ
รูปที่ ๑๖ พระครูปลัดอานนท์ อาทิตฺตธมฺโม (รูปปัจจุบัน)

โครงการผูกพัทธสีมา-ฝังลูกนิมิต (ปอยหลวง)

ระหว่างวันที่ ๑๙- ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ณ วัดท่ากระดาษ ตำบลฟ้าฮ่าม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

หลักการและเหตุผล

การผูกพัทธสีมา (ตัดหวายลูกนิมิต) เป็นการเฉลิมฉลองอุโบสถที่สร้างเสร็จสิ้นแล้ว และเพื่อให้การประกอบพิธีกรรมตามหลักพระธรรมวินัยได้สมบูรณ์ อาทิการให้การอุปสมบทแก่กุลบุตร การสวดทำอัพภานกรรม การสวดญัตติทุติยกรรมวาจา การสวดญัตติจตุตถกรรมวาจา ฯลฯ ของพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนาเนื่องจากโบสถ์ที่สร้างขึ้นทุกวันนี้ คณะสงฆ์สามารถใช้ให้เป็นประโยชน์ได้หลายอย่างคือ เป็นอาคารอเนกประสงค์ รวมทั้งใช้เป็นที่ประชุมที่แสดงธรรม ที่ฝึกอบรมสมาธิภาวนา ที่สวดมนต์ ทำวัตรเช้า-ค่า และที่พักอาศัยชั่วคราว สำหรับต้อนรับพระอาคันตุกะ เป็นต้น เพราะถือว่าเป็นหน้าที่ของพุทธศาสนิกชน ผู้มีหน้าที่สืบทอดอายุพระพุทธศาสนา

อุโบสถวัดท่ากระดาษได้ทำการก่อสร้างขึ้น และวางศิลาฤกษ์ ในวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ผ่านมาแล้วนั้น ขณะนี้อุโบสถได้ทำการก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยบริบูรณ์แล้ว ด้วยงบประมาณในการก่อสร้างขณะนี้ทั้งสิ้น ๗,๗๑๕,๕๒๖ บาท (เจ็ดล้านเจ็ดแสนหนึ่งหมื่นห้าพันห้าร้อยยี่สิบหกบาทถ้วน) งบประมาณในการก่อสร้างได้จากผู้มีจิตศรัทธาทั้งในบ้านวัดท่ากระดาษ และศรัทธาทั่วไปร่วมกันบริจาค การทำบุญผ้าป่า และงานทอดกฐินประจำปีทุกปีตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๗ ปัจจัยที่ได้จากการทำบุญดังกล่าวนั้น ร่วมสมทบทุนการก่อสร้างอุโบสถ

ดังนั้น ทางวัดท่ากระดาษ ได้จัดทำโครงการผูกพัทธสีมา ตัดหวายลูกนิมิต (ปอยหลวง) ขึ้น ระหว่างวันที่ ๑๙–๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ รวม ๔ วัน

เพื่อให้พุทธศาสนิกชนผู้ที่ได้ร่วมถวายปัจจัย ในการก่อสร้างอุโบสถได้อนุโมทนาบุญร่วมกัน และเพื่อฉลองอุโบสถ (งานตัดหวายลูกนิมิต) เพื่อเป็นการสืบทอดอายุพระพุทธศาสนาต่อไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อฉลองอุโบสถ ผูกพัทธสีมา (ตัดหวายลูกนิมิต)

๒. เพื่อเปิดโอกาสให้ศรัทธาประชาชนร่วมอนุโมทนาบุญ

๓. เพื่อเป็นการสืบทอดอายุพระพุทธศาสนา

เป้าหมาย

๑. สร้างถาวรวัตถุถวายไว้ในพระพุทธศาสนา

๒. และพุทธศาสนิกชนทุกๆ ท่านร่วมกันอนุโมทนาบุญ

สถานที่ดำเนินการ

วัดท่ากระดาษ ตำบลฟ้าฮ่าม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ระยะเวลาดำเนินการ

ระหว่างวันที่ ๑๙– ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ รวม ๔ วัน

การดำเนินการ

๑. ประชุมคณะกรรมการ/วางแผนงาน ศึกษาสถานการณ์ความเป็นไปได้

๒. จัดทำสถานที่/นิมนต์องค์ประธานในพิธี/นิมนต์พระสงฆ์เจริญพุทธมนต์/นิมนต์หัววัด ฯ

๓. จัดสรรงบประมาณให้ล่วงหน้า/ขอความอนุเคราะห์จากองค์กรต่างๆ และผู้มีจิตศรัทธาสาธุชนทั่ว ๆ ไป

รายการก่อสร้างและบูรณปฏิสังขร

๑. อุโบสถ	๗,๗๑๕,๕๒๖ บาท
๒. ปูตัวหนอนลานวัดทั้งหมด	๓๐๔,๗๗๐ บาท
๓. บูรณะทาสีกำแพงเสริมเสาเสมาธรรมจักร	๓๐๐,๐๐๐ บาท
๔. บูรณะยกหลังคาห้องน้ำ	๕๐,๐๐๐ บาท
รวม	**๘,๓๗๐,๒๙๖ บาท**

(แปดล้านสามแสนเจ็ดหมื่นสองร้อยเก้าสิบหกบาทถ้วน)

คณะกรรมการดำเนินงาน

๑. พระธรรมมังคลาจารย์ (หลวงปู่ทอง สิริมังคโล) ประธานที่ปรึกษา

๒. พระเทพมังคลาจารย์ วัดท่าตอนพระอารามหลวง ประธานฝ่ายบรรพชิต

๓. พระครูปลัดอานนท์ อาทิตฺตธมฺโม เจ้าอาวาส รองประธานฝ่ายบรรพชิต

๔. กำนันกำพล ทรงคำ ประธานฝ่ายฆราวาส

๕. นายบุญยงค์ นิธิศิรกุล ประธานดำเนินงาน

๖. พระเกษม จนฺทวโส รองเจ้าอาวาส กรรมการ

๗. แม่หลวงจิราภรณ์ รังสี กรรมการ

๘. ส.ท.ประยูร รังสี กรรมการ

๙. รองจีราภรณ์ อยู่ศาตร์ กรรมการ

๑๐. พ่อกำนันดวงจันทร์ กาวิล กรรมการ

๑๑. อาจารย์บุญส่ง รังษี กรรมการ

๑๒. ยายดาวเรือง อินทชัย กรรมการ

๑๓. อาจารย์สุรัตน์ สายอุดม กรรมการ

๑๔. คุณจันทร์เพ็ญ มุกข์คำ กรรมการ

๑๕.ส.ท.ธงชัย ตราพันธ์ กรรมการ
๑๖.คุณนิคม แก้ววิเศษ กรรมการ
๑๗.พ่อหนานทองคำ อินทวงศ์ กรรมการ
๑๘.คุณเพิ่มศรี ปั้นทอง กรรมการ
๑๙.พ่อหนานจันทร์แก้ว อินต๊ะแก้ว กรรมการ
๒๐.พ่อครูประจวบ รักวงศ์แท้ กรรมการ
๒๑.ประธานชุมชนหมู่ ๑ และ หมู่ ๖ กรรมการ
๒๒.คณะศรัทธาบ้านท่ากระดาษ หมู่ ๑ และ หมู่ ๖ กรรมการ
๒๓.คณะพี่น้องชาวไทใหญ่ ไทขืน ไทลื้อ ไทล้านนา กรรมการ
๒๔.พระภิกษุ-สามเณร ทุกๆ รูป กรรมการ

งบประมาณในการจัดงาน

จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนบาทถ้วน) (ตลอด ๔ วัน)

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. มีอุโบสถประกอบพิธีกรรมได้อุปสมบทกุลบุตรให้เป็นพระภิกษุแล้วมีความเข้าใจในหลักของพระธรรมวินัยมากยิ่งขึ้น

๒. ผู้เข้าร่วมปฏิบัติ พุทธบริษัท ภิกษุ/สามเณร/อุบาสก/อุบาสิกา ได้มาช่วยกันประกาศธรรมจรรโลงพระพุทธศาสนา

๓. พุทธศาสนิกชนได้เรียนรู้หลักของพระพุทธศานามากยิ่งขึ้น

๔. และได้เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนา

ผู้เสนอโครงการ

(นายนิคม แก้ววิเศษ)
ไวยาวัจกร

ผู้เห็นชอบโครงการ

(นายบุญยงค์ นิธิศิรกุล)
ประธานดำเนินงานฝ่ายฆราวาส

ประธานโครงการ

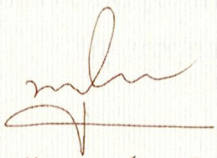

(พระครูปลัดอานนท์ อาทิตฺตธมฺโม)
เจ้าอาวาสวัดท่ากระดาษ

สำนักงานวัดท่ากระดาษ

0-5324-7393, 08-1992-2216

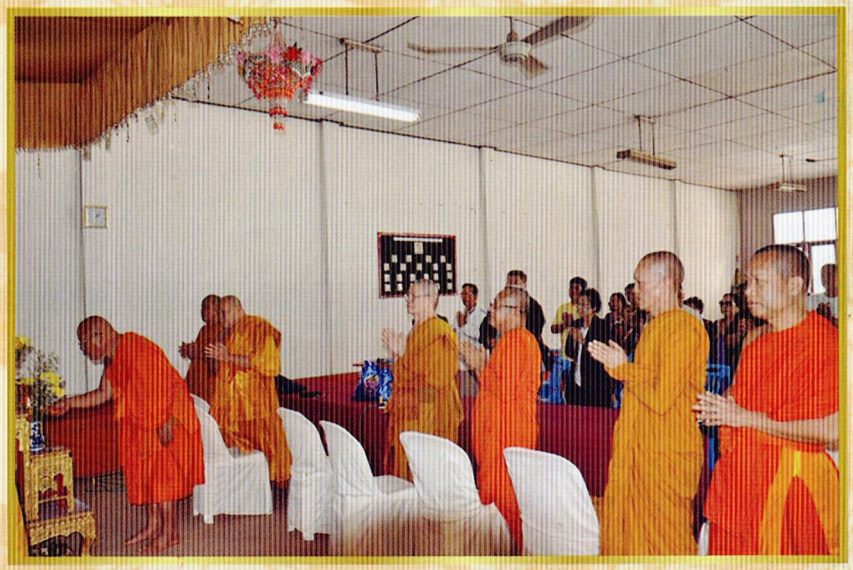

หลวงพ่อพระเทพมังคลาจารย์ รองเจ้าคณะจังหวัดเชียงใหม่
เป็นประธานประชุมคณะกรรมการ

คณะกรรมการร่วมกันปรึกษาหารือเกี่ยวกับการสร้างอุโบสถ

อดีตผู้นำในชุมชนข้าร่วมประชุมหารือการก่อสร้างอุโบสถ

คณะกรรมการวัดท่ากระดาษ

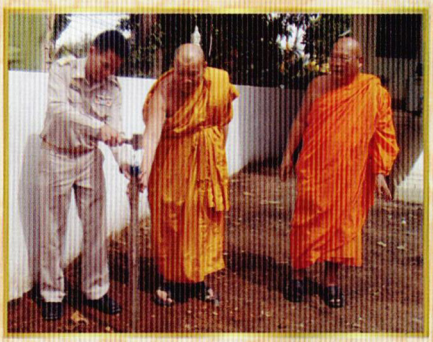

พระเทพมังคลาจารย์และพระครูปลัดอานนท์
พร้อมเจ้าหน้าที่เริ่มการวัดพื้นที่ก่อสร้างอุโบสถ

พระครูปลัดอานนท์ เจ้าอาวาส
พาพระเทพมังคลาจารย์
พร้อมคณะสำรวจพื้นที่

พระเทพมังคลาจารย์
พร้อมเจ้าอาวาส และ
คณะกรรมการวัด ช่วยกันดู

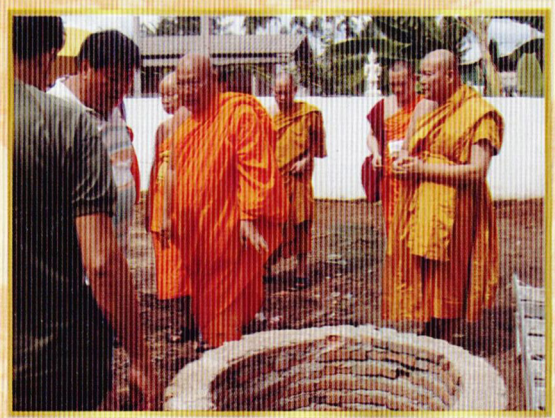

หลวงพ่อ
พระเทพมังคลาจารย์
พร้อมกับ
พระครูปลัดอานนท์
สำรวจพื้นที่

ศิลาจาลึกฤกษ์อุโบสถวัดท่ากระดาษ

ฤกษ์งามยามดีวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

คณะศรัทธา คุณประเสริฐ
คุณทัศนี พุ่งกุมาร
พร้อมคณะร่วมกัน
เขียนแผ่นทองวางศิลาฤกษ์

พระครูปลัดอานนท์และคุณประเสริฐ พร้อมคณะ
ช่วยกันตอกไม้มงคลวางศิลาฤกษ์

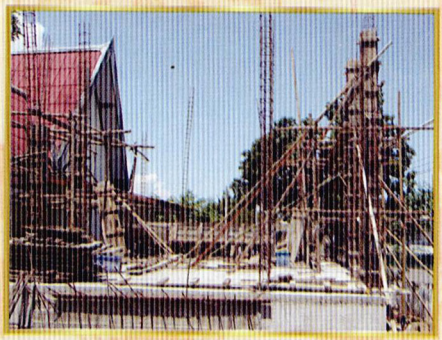

ขึ้นโครงและก่ออิฐอุโบสถ

โดยช่างฝีมือกำลังก่ออิฐ

กำลังขึ้นโครงหลังคาอุโบสถ

มุงหลังคาและทาสีอุโบสถ

การแห่พระประธานหยกขาว มาจากประเทศเวียดนาม

พระครูปลัดอานนท์และชาวบ้านท่ากระดาษอาราธนา
แห่พระประธานหยกขาวมาวัดท่ากระดาษ

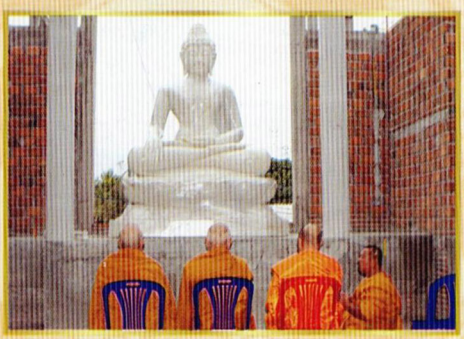

หลังจากแห่มาจากประเทศเวียดนามแล้วทำพิธีปลุกเสกเบิกเนตรต่อไป

เจ้าประคุณสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์
ผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชฯ
จุดเทียนชัยตอนเบิกเนตรพระหยกขาว

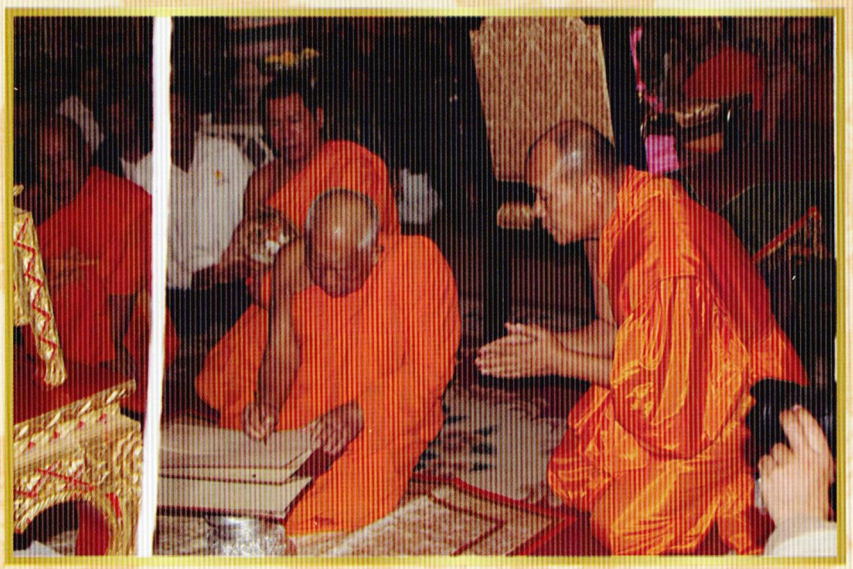

พระครูบาน้อย มาอธิษฐานจิตงานเบิกเนตรปลุกเสกพระหยกขาว

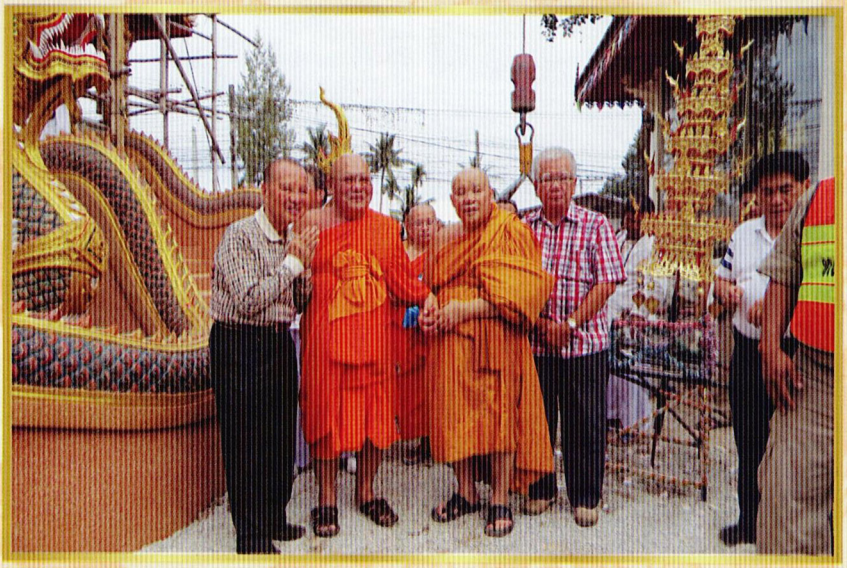

พระครูปลัดอานนท์และคุณประเสริฐร่วมถ่ายรูปกับหลวงพ่อพระเทพมังคลาจารย์
งานยกยอดฉัตร

ศรัทธาทุกสารทิศมาร่วมกันยกฉัตรอุโบสถวัดท่ากระดาษ
เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน พ.ศ.๒๕๕๗

ศรัทธาร่วมแรงร่วมใจเป็นหนึ่งทำบุญร่วมกันยกช่อฟ้าอุโบสถ

บรรดาญาติโยมส่งจิตแรงใจยกช่อฟ้าอุโบสถ

หลังจากยกช่อฟ้าแล้วก็ตกแต่งประดับประดารอบอุโบสถ

พญานาคคู่หน้าอุโบสถ

สวยงามอลังการอุโบสถวัดท่ากระดาษ

ภายในและภายนอกอุโบสถ วัดท่ากระดาษ

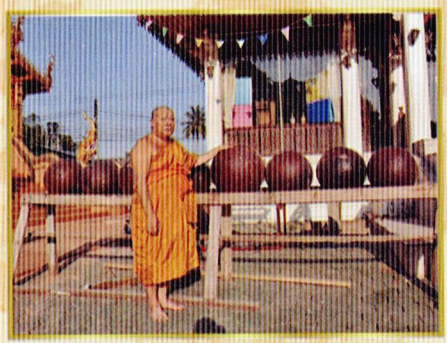

พระครูปลัดอานนท์ถ่ายรูปกับลูกนิมิตอุโบสถใหม่

ลูกนิมิตวัดท่ากระดาษ

พระประธาน
พระหยกขาวภายในอุโบสถ

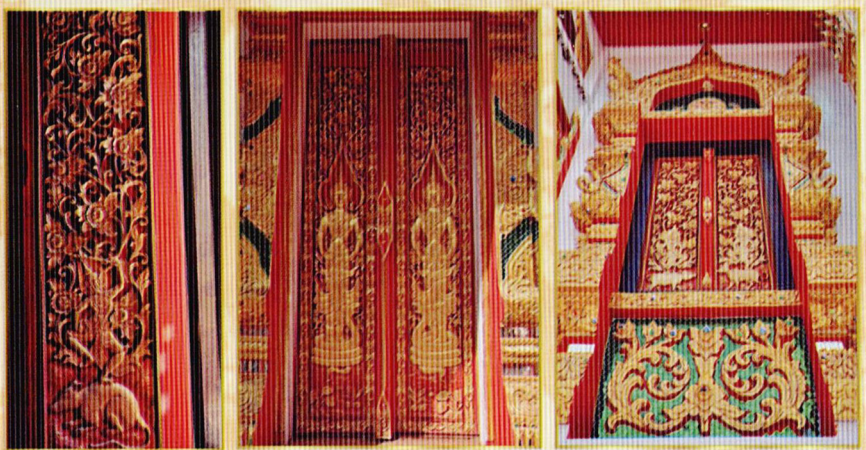

ประตูหน้าต่างอุโบสถ วัดท่ากระดาษแกะสลักอย่างสวยงาม

ประสูติ ตรัสรู้ แสดงธรรม
ปรินิพพาน
เป็นภาพที่สวยงาม
ภายในอุโบสถ

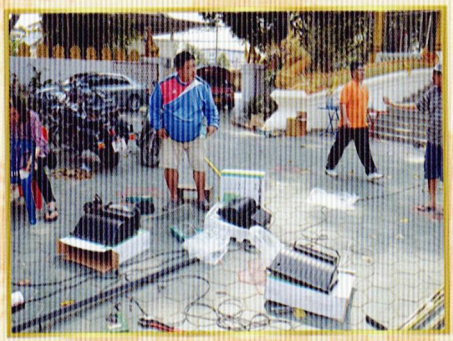

ชาวบ้านมาช่วยกันเตรียมงานปอยหลวงฉลองอุโบสถ

พระครูปลัดอานนท์มาให้กำลังใจพี่น้องชาวบ้านมาช่วยกันเตรียมงานปอยหลวง

เตรียมงานต้อนรับแขกแก้วมาเยือน

อานิสงส์การสร้างอุโบสถ

ความหมายของอุโบสถ

อุโบสถ (อ่านว่า อุ-โบ-สด) ถือเป็นอาคารที่สำคัญภายในวัดเนื่องจากเป็นสถานที่ที่พระภิกษุสงฆ์ใช้ทำสังฆกรรมซึ่งแต่เดิมในการทำสังฆกรรมของพระภิกษุสงฆ์จะใช้เพียงพื้นที่โล่งๆ ที่กำหนดขอบเขตพื้นที่สังฆกรรมโดยการกำหนดตำแหน่ง "สีมา" เท่านั้น แต่ในปัจจุบันจากการมีผู้บวชมากขึ้นอีกทั้งภายในพระอุโบสถมักประดิษฐานพระประธานที่เป็นพระพุทธรูปองค์สำคัญๆ ทำให้มีผู้มาสักการบูชาและร่วมทำบุญเป็นจำนวนมาก พระอุโบสถจึงถูกสร้างขึ้นเป็นอาคารถาวรและมักมีการประดับตกแต่งอย่างสวยงาม และยังมีอีกมีหลายความหมาย คือ หมายถึง สถานที่ที่พระสงฆ์ประชุมทำสังฆกรรมตามพระวินัย เรียกตามคำวัดว่า **อุโบสถาคาร** บ้าง **อุโบสถัคคะ** บ้าง แต่เรียกโดยทั่วไปว่า **โบสถ์** การเข้าจำ คือการรักษาศีล ๘ ของอุบาสก อุบาสิกา ในวันขึ้นและแรม ๘ ค่ำ ๑๕ ค่ำ เรียกว่า **รักษาอุโบสถ** และ**รักษาอุโบสถศีล** วันพระหรือวันฟังธรรมของคฤหัสถ์ วันขึ้นและแรม ๘ ค่ำ ๑๕ ค่ำ ซึ่งเป็นวันที่คฤหัสถ์รักษาอุโบสถกัน เรียกว่า **วันอุโบสถ** วันที่พระสงฆ์ลงฟังพระปาติโมกข์ทุกครึ่งเดือนเรียกว่าวันอุโบสถ การสวดพระปาติโมกข์ทุกครึ่งเดือนหรือทุกวันอุโบสถของพระสงฆ์ เรียกว่า **การทำอุโบสถ**

โบสถ์ เป็นคำเรียกสถานที่สำหรับพระสงฆ์ใช้ประชุมกันทำสังฆกรรมตามพระวินัย เช่นสวดพระปาติโมกข์ ให้อุปสมบท มีสีมาเป็นเครื่องบอกเขต คำว่า โบสถ์ เป็นคำที่ใช้เฉพาะในพระพุทธศาสนา

โบสถ์ เรียกเต็มคำว่า **อุโบสถ** หรือ **โรงอุโบสถ** ถ้าเป็นของพระอารามหลวงเรียกว่า พระอุโบสถ บางถิ่นเรียกว่า สีมา หรือ สิม

โบสถ์ เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่ประทับของพระพุทธเจ้า เป็นเขตแดนที่พระเจ้าแผ่นดินพระราชทานให้แก่สงฆ์เป็นพิเศษเรียกว่าวิสุงคามสีมา

ก่อนที่จะมาเป็นโบสถ์ที่ถูกต้องตามพระวินัยจะต้องมีสังฆกรรมที่เรียกว่า ผูกสีมา หรือ ผูกพัทธสีมาก่อน อนึ่ง คำว่าอุโบสถ มีรากศัพท์มาจากภาษาบาลีคือ "อุปะ" แปลว่า การเข้าถึง สนธิกับ "โอสถ" ซึ่งแปลว่า ยาแก้โรค ดังนั้น จึงมีความหมายถึง การเข้าถึงยาแก้โรค อันแสดงให้เห็นว่าการมาอุโบสถก็คือการได้เข้าถึงธรรมะอันเป็นยาแก้โรคกิเลสนั่นเอง

อานิสงส์ของการสร้างพระอุโบสถ

๑. ก่อให้เกิดความสงบร่มเย็นในชีวิตและครอบครัวเปรียบเหมือนกับการได้สร้างบ้านสร้างที่อยู่อาศัย

๒. ก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในทรัพย์สิน เพราะว่าอุโบสถเป็นที่จัดกิจกรรมที่ทำนุบำรุงพระศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองและเป็นที่เจริญด้วย อายุ วรรณะ สุขะ พละ และปฏิภาณ

๓. ก่อให้เกิดสติปัญญา ความเฉลียวฉลาดเพราะอุโบสถเป็นที่ทำสังฆกรรมของพระ เช่น การทำวัตรสวดมนต์ การบวชนาค การสวดปาฏิโมกข์ การปวารณา รวมทั้งเป็นสถานที่มีประโยชน์แก่พระพุทธศาสนามากมาย

๔. ก่อให้เกิดความสามัคคีปรองดอง เพราะอุโบสถนอกจากจะเป็นที่ทำสังฆกรรมของพระแล้ว ยังเป็นที่ทำกิจกรรมของชาวบ้านที่มาร่วมทำบุญต่างๆ จึงก่อเกิดอานิสงส์อย่างหาประมาณมิได้

อานิสงส์อีกประการหนึ่ง

๑. บริจาคสร้างพระอุโบสถเพียง ๑ บาท ทรัพย์นั้นก็จะอยู่คู่กับอุโบสถสถานไปจนชั่วลูกชั่วหลาน เหลน

๒. การสร้างพระอุโบสถถวายสงฆ์ มีอานิสงส์มากมายมหาศาล เพราะวัดหนึ่งๆ มีอุโบสถได้เพียงหลังเดียว ดังนั้น การร่วมสร้างอุโบสถ ๑ หลัง เท่ากับการได้สร้างวัด ๑ วัด

๓. การที่จะสร้างอุโบสถสำเร็จได้ต้องมีอธิษฐานธรรม ๔ ประการ คือ

๓.๑ **ปัญญา** คือการเล็งเห็นโทษของความโลภ คือการที่คิดว่าจะสร้างคนเดียวเพราะการสร้างอุโบสถมีค่าก่อสร้างสูงเราต้องช่วยกันบอกบุญต่อๆกันไปเป็นการกระจายบุญ แบ่งบุญ แจกบุญ ให้กันต่อๆ ไป

๓.๒ **สัจจะ** คือการพูดจริง ตั้งใจจริง การกระทำจริง ในการที่คิดจะทำ

๓.๓ **จาคะ** คือการร่วมมือร่วมใจกันบริจาคทรัพย์สินในการก่อสร้างตามกำลังทรัพย์

๓.๔ **อุปสมะ** คือความสงบในใจ ไม่ยอมให้อะไรมาทำให้เกิดความท้อแท้ ท้อถอย เลิกรากลางคัน

อานิสงส์แห่งการร่วมเป็นเจ้าภาพสร้างถวายฉัตร, ช่อฟ้า, ใบระกา มีดังนี้

๑. ส่งผลให้ท่านได้ในสิ่งที่ตนปรารถนาดีแล้ว
๒. ส่งผลให้ท่านได้พุทธิภูมิหากท่านได้ปรารถนาแล้ว
๓. ส่งผลให้ท่านได้เป็นผู้เกิดในตระกูลสูง
๔. ส่งผลให้ท่านได้สำเร็จมรรคผลนิพพานเร็วกว่าบุคคลอื่น
๕. ส่งผลให้ในชาติปัจจุบันท่านจะเป็นที่รักของมนุษย์ทั้งหลาย
๖. ส่งผลให้ในชาติปัจจุบันท่านจะเป็นที่รักของเทวดาทั้งหลาย
๗. ส่งผลให้มีแต่มนุษย์และเทวดากล่าวอนุโมทนาให้ท่าน
๘. ส่งผลให้ท่านเป็นผู้เจริญในหน้าที่การงาน
๙. ส่งผลให้ท่านได้เป็นผู้มีลาภยศสรรเสริญมาก
๑๐. ส่งผลให้ท่านเป็นผู้เจริญทั้งในโลกียะและโลกุตตระ

อานิสงส์ ยกช่อฟ้า

ช่อฟ้า" ถือเป็นของสูง นอกจากจะอยู่สูงสุดเหนือองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมใดๆ แล้ว ยังเป็นเครื่องหมายแห่งการครบองค์ประกอบทาง

อาคารสำคัญของศาสนา เนื่องจากหากยังทำโครงสร้างอื่นไม่เสร็จก็จะยกช่อฟ้าไม่ได้ นอกจากนั้นด้วยลักษณะแห่งการเป็นหางพญานาคจึงเป็นเครื่องหมายแห่งการปกป้อง คุ้มครองและขับไล่หมู่มารของพระศาสนา ดังนั้น คนไทยแต่โบราณจึงถือกันว่าการบุญยกช่อฟ้าเป็นการบุญอันศักดิ์สิทธิ์และยิ่งใหญ่ ถือกันมาแต่อดีตว่าผู้ประกอบด้วยบุญญาธิการสูงส่งเท่านั้นจึงจะยกช่อฟ้าได้ มิฉะนั้นก็จะต้องใช้วิธีร่วมบุญ บรรดาสาธุชนจึงร่วมกันเป็นหมู่เหล่าเพื่อให้บุญนั้นมากพอที่จะยกช่อฟ้าได้ และโดยเฉพาะพระอารามหลวงจะหาโอกาสได้ร่วมบุญยกช่อฟ้าเรียกได้ว่ายากเต็มที

อานิสงส์ในการมุงหลังคาพระอุโบสถ

๑. ส่งผลให้สามารถทำงานที่ใหญ่โตได้สำเร็จโดยง่าย ไม่มีอุปสรรค

๒. จะมีแต่สิ่งดีๆ เข้ามาในชีวิต

๓. มีอำนาจ บารมี บริวารที่ดี

๔. มีแต่ความร่มเย็นเป็นสุข ไม่ร้อนกาย ร้อนใจ เหมือนดั่งที่หลังคาคอยคุ้มแดด คุ้มฝนให้แก่ผู้คนที่มาปฏิบัติธรรม

๕. จะไม่มีคนคิดปองร้าย จะไม่ขาดแคลนปัจจัย ๔

๖. เกิดชาติไหนมีแต่คนนับหน้าถือตา

๗. กิจการก็จะเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้า

อานิสงส์การสร้างประตู หน้าต่างพระอุโบสถ

ท่านที่สร้างหน้าต่าง ได้อานิสงส์ ช่วยเรื่องทางออกในปัญหาชีวิต การเห็นทางออกของชีวิต การปิดกั้นสิ่งชั่วร้าย และช่วยระบายความทุกข์ออกจากชีวิต

ท่านที่สร้างประตู ได้อานิสงส์ มีโอกาส ดีๆ มาสู่ชีวิต ทุกครั้งที่มีคนผ่านประตู เข้าไปไหว้พระ หรือไปปฏิบัติธรรม เราจะได้อานิสงส์ ทั้งทางโลกและทางธรรม

การสร้างอุโบสถเป็นสังฆทาน เพราะสร้างถวายสงฆ์ มีอานิสงส์มาก เทวดาองค์หนึ่งมาถามปัญหาพระพุทธเจ้าว่า โก จ สพฺพทโท โหติ ตำ เม อกฺขาหิ ปุจฺฉิโต แปลว่า ใครชื่อว่าให้ทานทุกชนิดข้าพระองค์ทูลถามแล้วขอจงตรัสบอกความข้อนั้น พระพุทธเจ้าตรัสตอบว่า โส จสพฺพทโท โหติ โย ททาติ อุปสฺสยำ คนที่ให้ที่อยู่อาศัยชื่อว่าให้ทานทุกชนิด โรงอุโบสถเป็นที่อยู่ของพระสงฆ์ก็ได้ เป็นที่อาศัยทำสังฆกรรมทุกชนิดผู้บริจาคทรัพย์สร้างอุโบสถ จึงชื่อว่าให้ทานทุกชนิด คือให้ตั้งแต่ อายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ เพราะโรงอุโบสถเป็นที่เจริญอายุ วรรณะ สุขะพละและปฏิภาณได้

พระพุทธเจ้าทรงแสดงเสนาสนทาน ไว้ว่า “เย ททนฺติ อุปสฺสยำ เตสำ ทิวา จะ รตฺโต จะ สทา ปุณฺณำ ปวฑฺติ” แปลความว่า “ผู้ใดให้ที่อยู่อาศัย บุญย่อมเจริญแก่ผู้นั้นตลอดกาลทั้งกลางวันและกลางคืน ผู้บริจาคทรัพย์สร้าง อุโบสถจึงชื่อว่า บำเพ็ญ “นพัทธกุศล” คือกุศลที่ให้ผลคือ ความสุขกาย สบายใจอยู่เป็นนิตย์ นึกถึงบุญที่เกิดจากการสร้างอุโบสถเวลาใด รู้สึกกายสุขใจเวลานั้น เพราะเป็นสถานที่มีประโยชน์แก่พระพุทธศาสนามาก โรงอุโบสถยังสำเร็จประโยชน์อยู่ตราบใด ก็ได้บุญอยู่ตราบนั้น ถ้าพระสงฆ์ได้อาศัยอยู่ทุกวันคืน ก็ได้บุญอยู่ทุกวันคืน พระสงฆ์เป็นจำนวนมากตามจำนวนของพระสงฆ์ แม้โรงอุโบสถจะพังจนใช้สังฆกรรมไม่ได้ ถ้าขนเอาส่วนของโรงอุโบสถที่ยังพอใช้ได้ในการก่อสร้างได้ไปใช้ในการก่อสร้างสิ่งอื่น ก็ยังได้บุญอีกครั้งหนึ่ง เพราะสิ่งที่บริจาคไว้ยังประโยชน์ได้อีก เหมือนปลูกต้นไม้มีผลจะได้ผลตลอดอายุของต้นไม้ ออกผลเมื่อใด ได้ผลเมื่อนั้น ออกผลเท่าใด ได้ผลเท่านั้น ต้นไม้ตายแล้วใช้เป็นกระดานก่อสร้างหรือทำของใช้ได้ ถ้าใช้ไม่ได้ หุงข้าว ต้มแกงได้ ต้นไม้เป็นประโยชน์จนถึงที่สุดเช่นนี้ การสร้างอุโบสถก็เช่นนั้น

อานิสงส์การถวาย คันทวย

คันทวย หรือ ทวย คือส่วนหนึ่งของสถาปัตยกรรมไทยทำหน้าที่ค้ำยันชายคา มักแกะสลักหรือหล่อเป็นลวดลายสวยงาม คันทวย มีทั้งที่เป็นไม้

และปูนปั้น ตามแต่ประเภทของอาคาร สำหรับคันทวยของวิหารพระพุทธเจ้าสามกาลนั้น จะอยู่ภายนอกอาคาร ใช้รองรับน้ำหนักภายหลังคา ภาษาชาวบ้านเรียกว่าค้ำยัน เชื่อกันว่า เป็นบุญที่หนุนฐานะบารมีให้สูงขึ้น ค้ำชูอุดหนุนดวงชะตาราศีให้ดีขึ้น แต่อย่างไรเสียอานิสงส์ที่ท่านจะได้รับแน่นอนคือ อานิสงส์การสร้างวิหารทาน เพราะงานบุญตรงนี้ถือเป็นงานบุญต่อยอดให้ตัวอาคารวิหารแล้วเสร็จด้วยความสวยงาม มีคุณค่าทางศิลปะ

อานิสงส์ถวาย กระดิ่ง

๑. เป็นที่สรรเสริญของนรชนและบัณฑิตทั้งหลาย

๒. เป็นที่รักของนรชนและบัณฑิตทั้งหลาย

๓. ละความตระหนี่

๔. ย่อมไม่หวาดหวั่นครั่นคร้ามเมื่อเข้าสู่สมาคม

๕. เป็นกำลังสำคัญในการอุปถัมภ์พระพุทธศาสนา

ส่วนผลในอนาคตนั้นย่อมได้อานิสงส์ในทิพยสมบัติ และเมื่อเคลื่อนจากอัตภาพนั้นแล้วไปบังเกิด ณ สถานที่ใดๆ จะเป็นผู้มีความสุขสบาย มีผิวพรรณวรรณะงดงามบริบูรณ์ด้วยโภคสมบัติ ถึงพร้อมด้วยสติปัญญา และที่สำคัญโบราณจารย์ยังกล่าวไว้ว่า “จะมีเสียงดังก้องกังวานไพเราะประดุจนกการเวก” อานิสงส์การถวาย ปูนซีเมนต์ – เหล็กเส้น – อิฐ - หิน - ทราย

๑. ชำระหนี้กรรมที่เคยทำมาต่างๆ เช่นการทำแท้ง การทำร้ายผู้มีพระคุณ ให้ลุล่วงไป ทำให้อุปสรรคในการงานหน้าที่ต่างๆ นั้น เบาบางลงและหมดไปในที่สุด

๒. สามารถชำระใจให้ขาวสะอาดขึ้นอันจะเป็นเหตุเกื้อหนุนนำส่งให้ไปสู่ภพชาติอันประเสริฐสูงส่ง

๓. บุญอันใหญ่นี้จะส่งผลให้ปวงญาติที่ล้มหายตายจากไปแล้วที่ประสบทุกข์จะได้พ้นจากกองทุกข์โดยทั้งสิ้น

๕. แม้เกิดในภพชาติใดๆ ก็ไม่ขัดสนยากจนเลย มีชื่อเสียงเกียรติยศ ลาภ ทรัพย์บริบูรณ์

๖. คู่สามีภรรยาที่มักมีปัญหาทะเลาะเบาะแว้งกันจะจืดจาง ก็กลับรักมั่นคง

๗. ผู้ไม่มีคู่-ย่อมได้คู่ ผู้ไม่มีบุตร-ย่อมได้บุตร

๘. ถวาย อิฐ หิน ปูน ทราย มีแต่ความมั่นคงในชีวิต ใจคอหนักแน่น ไม่โลเล

การชำระหนี้สงฆ์ กองบุญนี้ถือเป็นกองบุญเพื่อชำระหนี้สงฆ์ภายในตัว ท่านใดที่เคยเข้าวัดวาอารามใช้น้ำดื่มน้ำใช้น้ำมนต์ เหยียบติดเศษกรวดหิน ดินทราย หยิบดอกไม้ใบไม้ติดมือกลับบ้าน แม้แต่หนังยางเส้นเดียวในบริเวณของสงฆ์ โดยไม่ได้ทำบุญหยอดตู้ ก็จะได้มาชำระหนี้สงฆ์รวมในคราวเดียวกันนี้

อันสิ่งใดๆ ก็ตามที่ถวายให้กับสงฆ์โดยหมู่รวมแล้วมิใช่เป็นสมบัติของสงฆ์รูปใด การจะนำมาแจกจ่ายใช้สอยทุกครั้งแม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม เช่น ภัตตาหารที่โยม ถวายหรือใส่บาตรในแต่ละวัน ก็ต้องมีการกล่าวยินยอมจากสงฆ์โดยหมู่รวมให้ญาติโยมนำไปรับประทานได้หลังจากพระฉัน ดังนี้เป็นต้น

อานิสงส์ถวายผ้าปูโรงอุโบสถ

ดังได้ยินมาว่าในสมัยหนึ่งพระบรมศาสดาของเราได้เสด็จประทับอยู่ ณ เชตวันมหาวิหาร ในกรุงสาวัตถีในกาลครั้งนั้น พระเจ้าปเสนทิโกศลได้เสวยราชสมบัติในเมืองสาวัตถี ในวันหนึ่งพระเจ้าปเสนทิโกศลได้นำเครื่องสักการบูชา มีประทีปดอกไม้คันธรสของหอมพร้อมด้วยบริวารของพระองค์เข้าไปสู่เชตวันมหาวันมหาวิหาร บูชาซึ่งพระบรมศาสนาแล้วนั่งอยู่ ณ ที่ควรส่วนข้างหนึ่ง ครั้นแล้วจึงทูลถามพระศาสดาว่า บุคคลหญิงชายมีใจเลื่อมใสในศาสนามาสร้างผ้าปูลาดไว้ในโรงอุโบสถดังนี้ จะมีผลานิสงส์มากน้อยเท่าใด พระเจ้าข้า สมเด็จพระบรมศาสดาก็ตรัสพระสัทธรรมเทศนาว่านรชนหญิงชายทั้งหลายมีใจเลื่อมใสศรัทธา ได้สร้างผ้าปูลาดโรงอุโบสถ ก็จักมีผลานิสงส์

มากมายก่ายกองเหลือที่จะคณนานับได้ในภพนี้และภพหน้า ผลที่ได้ในภพนี้ก็คือ จะมีผู้นับหน้าถือตา ไปทางใดก็มีผู้อยากให้ร่วมกินร่วมนอน ถึงแม้จะเข้าไปทางใดก็มีผู้อยากให้ร่วมกินร่วมนอถึงแม้ว่าจะเข้าไปสู่สมาคมใดๆ ก็ไม่สยมสยองพองเกล้า การทำมาหากินก็สมความมุ่งมาตรปรารถนา เมื่อสิ้นชีพแล้วก็จะได้อุบัติขึ้นในสุขคติโลกสวรรค์ ชั้นดาวดึงส์ มีวิมานสูงได้ ๑๒ โยชน์ แล้วไปด้วยแก้ว ๗ ประการ ดูรุ่งเรืองงดงามยิ่งกว่าปราสาทหลังอื่นๆ มีนางฟ้าเทพอัปสรกัลยาแสนหนึ่งเป็นบริวาร เทวบุตรตนนั้นมีกำลังบริษัททั้งสี่ แวดล้อมเสพดุริยดนตรีอยู่ทุกเวลามิได้ขาด ฉะนั้นผลานิสงส์อันนี้ย่อมเป็นบันไดนำขึ้นสู่สวรรค์ นี่แหละมหาบพิตรราชสมภาร บุคคลผู้มีมืออันชุ่มไปด้วยการให้ทาน หมู่ทวยเทพทั้งหลายย่อมความยินดีสรรเสริญ รอคอยผู้ให้ทานนั้นอยู่เสมอ เมื่อจบพระสัทธรรมเทศนาลง บริษัททั้งสี่มีพระเจ้าปเสนทิโกศลเป็นประธาน ก็มีความรื่นเริงยินดีในพระสัทธรรมเทศนาเป็นยิ่งนักเป็นผู้ตั้งอยู่ในกุศลสัมมาปฏิบัติเป็นจำนวนมาก ครั้นทำลายขันธ์ก็ไปอุบัติเกิดในสัตตรัตนปราสาทเสวยสมบัติอันเป็นทิพย์ มีหมู่นางอัปสรสวรรค์แวดล้อมเป็นยศบริวาร

การสร้างวัด สร้างโบสถ์ ของพระสงฆ์องค์เจ้าก็ดี ของอุบาสกอุบาสิกาต่อพุทธศาสนาก็ดี จัดเป็นวิหารทาน เป็นทานอันเลิศ ตามที่สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสไว้ในพระไตรปิฎก ดังนี้

ในพระไตรปิฎก เล่มที่ ๗ พระวินัยปิฎก เล่มที่ ๗ จุลวรรค ภาค ๒ เสนาสนะขันธกะ เรื่องราชคหเศรษฐีถวายวิหาร

โดยสมัยนั้น พระผู้มีพระภาคพุทธเจ้าประทับอยู่ ณ พระเวฬุวันวิหาร อันเป็นสถานที่พระราชทานเหยื่อแก่กระแต เขตพระนครราชคฤห์ ครั้งนั้น พระผู้มีพระภาคยังมิได้ทรงบัญญัติเสนาสนะแก่ภิกษุทั้งหลาย และภิกษุเหล่านั้นก็อยู่ในที่นั้นๆ คือ ป่า โคนไม้ ภูเขา ซอกเขา ถ้ำเขา ป่าช้า ป่าชัฏ ที่แจ้ง ลอมฟาง ภิกษุเหล่านั้นออกจากที่อยู่นั้นๆ คือ ป่า โคนไม้ ภูเขา ซอกเขา ถ้ำเขา

ป่าช้า ป่าชัฏ ที่แจ้ง ลอมฟาง แต่เช้าตรู่ มีอาการเดินไปข้างหน้า ถอยกลับ แลเหลียว คู้แขน เหยียดแขน น่าเลื่อมใส มีจักษุทอดลง สมบูรณ์ด้วยอิริยาบถฯ

สมัยนั้น ราชคหเศรษฐีได้ไปสวนแต่เช้าตรู่ ได้แลเห็นภิกษุเหล่านั้นเดินออกจากที่อยู่นั้นๆ คือ ป่า โคนไม้ ภูเขา ซอกเขา ถ้ำเขา ป่าช้า ๑ ท่านว่ามี ๑๑๐ เรื่อง แต่นับได้ถึง ๑๗๕ เรื่อง ถ้ารวมเข้าคงได้ตามจำนวนนั้น ป่าชัฏ ที่แจ้ง ลอมฟาง แต่เช้าตรู่ มีอาการเดินไปข้างหน้า ถอยกลับ แลเหลียว คู้แขน เหยียดแขน หน้าเลื่อมใส มีจักษุทอดลง สมบูรณ์ด้วยอิริยาบถ ครั้นแล้วก็มีจิตเลื่อมใส จึงเข้าไปหาภิกษุเหล่านั้น เรียนถามว่า ท่านเจ้าข้า หากข้าพเจ้าสร้างวิหารถวาย พระคุณเจ้าจะอยู่ในวิหารของข้าพเจ้าหรือไม่

ภิกษุเหล่านั้นตอบว่า ดูกรคหบดี พระผู้มีพระภาคยังมิได้ทรงอนุญาตวิหารเศรษฐีกล่าวว่า ท่านเจ้าข้า ถ้าเช่นนั้น พระคุณเจ้าจงทูลถามพระผู้มีพระภาค แล้วแจ้งแก่ข้าพเจ้า

ภิกษุเหล่านั้นรับคำของราชคหเศรษฐี แล้วเข้าไปเฝ้าพระผู้มีพระภาค ถวายบังคมนั่ง ณ ที่ควรส่วนข้างหนึ่ง แล้วทูลถามว่า พระพุทธเจ้าข้า ราชคหเศรษฐีประสงค์จะสร้างวิหารถวาย ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายจะพึงปฏิบัติอย่างไร พระพุทธเจ้าข้า ฯ

พุทธานุญาตเสนาสนะ ๕ ชนิด

ลำดับนั้น พระผู้มีพระภาคทรงทำธรรมีกถา ในเพราะเหตุเป็นเค้ามูลนั้น ในเพราะเหตุแรกเกิดนั้น แล้วรับสั่งกับภิกษุทั้งหลายว่า ดูกรภิกษุทั้งหลาย เราอนุญาตเสนาสนะ ๕ ชนิด คือ วิหาร ๑ เรือนมุงแถบเดียว ๑ เรือนชั้น ๑ เรือนโล้น ๑ ถ้ำ ๑ ฯ

ต่อมา ภิกษุเหล่านั้นเข้าไปหาท่านราชคหเศรษฐีแล้วได้กล่าวว่าคหบดี พระผู้มีพระภาคทรงอนุญาตวิหารแล้ว บัดนี้เป็นการสมควรที่จะสร้างได้ ราชคหเศรษฐีให้สร้างวิหาร ๖๐ หลัง โดยวันเดียวเท่านั้น ครั้นให้สร้างเสร็จ

แล้วจึงเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาค ถวายบังคมนั่ง ณ ที่ควรส่วนข้างหนึ่ง แล้วกราบทูลอาราธนาว่า พระพุทธเจ้าข้า ขอพระผู้มีพระภาคกับภิกษุสงฆ์ จงทรงรับภัตตาหารของข้าพระพุทธเจ้า เพื่อเสวยในวันพรุ่งนี้ พระผู้มีพระภาคทรงรับอาราธนาโดยดุษณีภาพ ครั้นเศรษฐีทราบว่า ทรงรับอาราธนาแล้วจึงลุกจากอาสนะ ถวายบังคมทำประทักษิณกลับไปแล้ว ให้ตกแต่งขาทนียโภชนียาหารอันประณีตโดยล่วงราตรีนั้น แล้วให้คนไปกราบทูลภัตกาลแด่พระผู้มีพระภาคว่า ถึงเวลาแล้วภัตตาหารเสร็จแล้ว พระพุทธเจ้าข้า ฯ

ถวายวิหาร

ครั้นเวลาเช้า พระผู้มีพระภาคทรงอันตรวาสก ถือบาตรจีวรเสด็จไปยังนิเวศน์ของราชคหเศรษฐี ครั้นแล้วประทับนั่งเหนืออาสนะที่เขาปูลาดถวาย พร้อมด้วยภิกษุสงฆ์ จึงราชคหเศรษฐี อังคาสภิกษุสงฆ์มีพระพุทธเจ้าเป็นประมุข ด้วยขาทนียโภชนียาหารอันประณีตด้วยมือของตน จนยังพระผู้มีพระภาคผู้เสวยแล้ว ลดพระหัตถ์จากบาตร ให้ห้ามภัตรแล้ว นั่ง ณ ที่ควรส่วนข้างหนึ่งกราบทูลพระผู้มีพระภาคว่า พระพุทธเจ้าข้า ข้าพระพุทธเจ้าต้องการบุญ ต้องการสวรรค์ ได้ให้สร้างวิหาร ๖๐ หลังนี้ไว้แล้ว ข้าพระพุทธเจ้าจะพึงปฏิบัติอย่างไรในวิหารเหล่านั้น พระพุทธเจ้าข้า

พระผู้มีพระภาคตรัสว่า ดูกรคหบดี ถ้าเช่นนั้น เธอจงถวายวิหารเหล่านั้นแก่สงฆ์จาตุรทิศ ทั้งที่มาแล้วและยังไม่มา ราชคหเศรษฐีทูลรับพระพุทธดำรัสแล้ว ได้ถวายวิหารเหล่านั้น แก่สงฆ์ จตุรทิศ ทั้งที่มาแล้วและยังไม่มา

ลำดับนั้น พระผู้มีพระภาคทรงอนุโมทนาแก่ราชคหเศรษฐีด้วยคาถาเหล่านี้ว่าดังนี้:-

คาถาอนุโมทนาวิหารทาน

วิหารย่อมป้องกันหนาว ร้อน และเนื้อร้าย นอกจากนั้นยัง
ป้องกันงูและยุง ฝนในสิสิรฤดู นอกจากนั้นวิหารยังป้องกัน
ลมและแดดอันกล้าที่เกิดขึ้นได้ การถวายวิหารแก่สงฆ์

เพื่อหลีกเร้นอยู่ เพื่อความสุข เพื่อเพ่งพิจารณา และเพื่อเห็นแจ้ง
พระพุทธเจ้าทรงสรรเสริญว่า เป็นทานอันเลิศ เพราะเหตุนั้นแล
คนผู้ฉลาด เมื่อเล็งเห็นประโยชน์ตน พึงสร้างวิหารอันรื่นรมย์
ให้ภิกษุทั้งหลายผู้พหูสูต อยู่ในวิหารนี้เถิด
อนึ่งพึงมีใจเลื่อมใสถวายข้าว น้ำ ผ้า และเสนาสนะ อันเหมาะสม
แก่พวกเธอ ในพวกเธอผู้ซื่อตรง เพราะพวกเธอ
ย่อมแสดงธรรมอันเป็นเครื่องบรรเทาสรรพทุกข์แก่เขา
เขารู้ทั่วถึงแล้ว จะเป็นผู้ไม่มีอาสวะ ปรินิพพานในโลกนี้

ครั้นพระผู้มีพระภาคทรงอนุโมทนาท่านราชคหเศรษฐี ด้วยคาถาเหล่านี้แล้ว ทรงลุกจากอาสนะเสด็จกลับ ฯ

สิ่งที่พระพุทธองค์ทรงกล่าวไว้ชัดแจ้งเช่นนี้ในพระไตรปิฎก ควรยึดถือและนำไปปฏิบัติ ไม่ใช่ปฏิเสธคำสอนของพระองค์ ถ้าไม่แน่ใจอย่าพึ่งด่วนสรุปว่า ไม่ดี ไม่ถูก ไม่มีความหมาย

มูลเหตุความเป็นมา

ในสมัยพุทธกาล เมื่อพระพุทธเจ้าทรงประกาศพระศาสนาและมีผู้มาขออุปสมบทบรรพชา เป็นพระสาวก พระพุทธองค์ทรงประทาน **"เอหิภิกขุ"** ให้ได้สำเร็จเป็นพระภิกษุสงฆ์ดังประสงค์ เมื่อมีพระภิกษุสงฆ์มากถึงจำนวน ๖๐ รูป เป็นพระสงฆ์สาวกในเวลาอันรวดเร็วนั้น พระพุทธองค์ทรงมีพระพุทธประสงค์ให้พระภิกษุสงฆ์สาวกเหล่านั้น กระจายกันออกจาริกไปยังทิศต่างๆ เพื่อเป็นการเผยแผ่พระพุทธศาสนาและพระธรรมคำสอนของพระพุทธองค์ จึงทำให้ผู้ที่ได้ฟังพระธรรมนั้นมีความเลื่อมใสศรัทธา ประสงค์ที่จะขออุปสมบทบรรพชาเป็นพระสาวกมากขึ้น พระภิกษุสงฆ์สาวกเหล่านั้นก็จะนำผู้ที่จะขออุปสมบทบรรพชาในพระพุทธศาสนา มาเข้าเฝ้าสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า เพื่อทรงพระเมตตาประทานการอุปสมบทบรรพชา ให้แด่ผู้มีจิตศรัทธาเหล่านั้น

ซึ่งพระภิกษุสงฆ์สาวกที่ออกจาริกเผยแผ่พระธรรมคำสอนและพระพุทธศาสนาไปยังดินแดนต่างๆ นั้น ต่างก็อยู่ห่างไกลจากที่พระพุทธองค์ทรงประทับอยู่ จึงทำให้การเดินทางกลับมาเข้าเฝ้าพระพุทธองค์เป็นไปด้วยความยากลำบาก

เมื่อเป็นดังนี้ พระพุทธองค์ทรงคำนึงถึงความลำบากของเหล่าพระสงฆ์สาวกในการเดินทาง พระองค์จึงทรงมีพระกรุณาธิคุณ โดยมีพระบรมพุทธานุญาตให้พระภิกษุสงฆ์สาวกเหล่านั้นทำการอุปสมบทบรรพชาให้กับผู้มีความเลื่อมใสศรัทธา โดยมิต้องสร้างความยุ่งยากลำบากในการนำผู้ที่ประสงค์จะขออุปสมบทบรรพชามาเข้าเฝ้าขอบรมพุทธานุญาตจากพระพุทธองค์ เป็นการลดขั้นตอนที่ยุ่งยากลำบากแก่เหล่าพระสงฆ์สาวกและการที่พระภิกษุสงฆ์สาวกออกไปอยู่ห่างไกลจากพระพุทธองค์นั้น ประการหนึ่งนั้นก็เท่ากับห่างจากการฟังพระธรรมคำสั่งสอนของพระองค์ ซึ่งในสมัยพุทธกาลนั้นพระธรรม พระวินัยต่างๆ ที่พระพุทธองค์ทรงบัญญัติไว้ให้พระสงฆ์สาวกปฏิบัติตามนั้น ยังไม่มีการจดบันทึกรวบรวมไว้เป็นคัมภีร์ หรือรวบรวมเป็นพระไตรปิฎกจัดแยกหมวดหมู่ดังเช่นปัจจุบัน ดังนั้น พระธรรม พระวินัยต่างๆ นั้น จึงต้องอาศัยการจดจำ ท่องจำโดยการสวดสืบต่อๆ กัน เรียกว่าการสวดพระปาติโมกข์ อีกทั้งเมื่อมีเหตุการณ์ใดที่พระสงฆ์สาวกจะต้องตัดสินใจร่วมกัน ให้พระสงฆ์ได้มีการปรึกษาหารือเพื่อแก้ปัญหา หรือทำกิจบางประการร่วมกัน ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงได้กำหนดให้พระสงฆ์ต้องประชุมร่วมกันหรือที่เรียกว่า **ทำสังฆกรรม** คือ ทำกิจของสงฆ์ให้สำเร็จลุล่วง เช่น การทบทวนพระธรรมวินัย ที่พระพุทธองค์ทรงกำหนดไว้ หรือเรียกว่า การสวดพระปาติโมกข์ การอุปสมบทบรรพชา หรือการบวชพระ การกรานกฐิน และการปวารณากรรม เป็นต้น โดยกำหนดให้ทำสังฆกรรม ในบริเวณที่กำหนดไว้เท่านั้น เพื่อมิให้ฆราวาสมายุ่งเกี่ยวกับกิจของสงฆ์ผู้ทรงศีลโดยเฉพาะ แต่เนื่องจากในสมัยต้นพุทธกาลนั้นพระภิกษุยังไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งแน่นอน

แม้ต่อมา**พระเจ้าพิมพิสาร มหาราชแห่งแคว้นมคธ**จะมีศรัทธาถวาย

พื้นที่สวนไผ่ของราชวงศ์ให้เป็นวัดแรกในพระพุทธศาสนา ชื่อ **วัดเวฬุวัน** ให้พระภิกษุสงฆ์โดยมีพระพุทธเจ้าเป็นประธานได้อยู่อาศัย แต่ส่วนใหญ่ก็จะเป็นป่าตามธรรมชาติ ดังนั้น เมื่อพระสงฆ์ต้องจาริกไปยังที่ต่างๆ จึงทรงดำริให้หมายเอาวัตถุบางอย่าง เป็นเครื่องกำหนดเขตแดนขึ้น เรียกว่า **การผูกสีมา** ซึ่งคำว่า **"สีมา"** ที่แปลว่า **"เขตแดน"** ซึ่งพระพุทธองค์ได้กำหนดไว้มี ๘ ประการ และเรียกเครื่องหมายบอกเขตแดนนี้ว่า "นิมิต" แต่นิมิตเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติ ทำให้การกำหนดเขตแดนที่จะทำสังฆกรรมกำหนดสถานที่ประชุมสงฆ์ทำได้ยากและมักคลาดเคลื่อน เช่น หากใช้ต้นไม้เป็นสิ่งบอกเขต แต่เมื่อต้นไม้นั้นล้มตายลง หรือหักโค่นจนตายไป ก็ทำให้เขตที่อาศัยต้นไม้นั้นเป็นสัญลักษณ์ก็จะคลาดเคลื่อนไป

ต่อมาจึงได้มีการพัฒนากำหนดนิมิตขึ้นใหม่อีกประเภทหนึ่งขึ้นแทน คือ เป็นนิมิตที่จัดสร้างหรือทำขึ้นเฉพาะ เช่น ขุดบ่อน้ำ คูน้ำ สระน้ำ และก้อนหิน โดยเฉพาะก้อนหินเป็นที่นิยมกันมากเพราะทนทานและเคลื่อนย้ายได้ยาก ครั้นเมื่อเทคโนโลยีมีความก้าวหน้ามากขึ้นจึงได้มีการประดิษฐ์ก้อนหินให้เป็นลูกกลมๆ ประมาณเท่าบาตรของพระสงฆ์เป็นอย่างน้อย เป็นเครื่องหมายที่ค่อนข้างถาวรขึ้นแทนและเรียกกันว่า **"ลูกนิมิต"** ดังที่เราเห็นกันอยู่ในปัจจุบันรวมถึงมีการเรียกเขตแดนที่ใช้ทำสังฆกรรมนี้ว่า **"อุโบสถ"** หรือ **โบสถ์"** ซึ่งสมัยก่อนโบสถ์คงมีลักษณะตามธรรมชาติมากกว่าจะเป็นถาวรวัตถุเช่นปัจจุบัน และเมื่อมี "ลูกนิมิต" เป็นเครื่องหมายบอกเขต ต่อมาก็มีพิธีที่เรียกว่าการ **"ฝังลูกนิมิต"** ขึ้นด้วย

สีมา

สีมา แปลว่า **เขต** หรือ **แดน** สีมานั้น มีอยู่ ๒ ประเภท คือ

๑. พัทธสีมา คือ เขตที่สงฆ์กำหนดเอาเอง แปลว่า แดนที่ผูก

๒. อพัทธสีมา คือ เขตที่เขากำหนดไว้ตามปกติของบ้านเมือง แปลว่า แดนไม่ได้ผูก

นิมิต หรือ วัตถุที่ใช้เป็นเครื่องหมายเขตแห่งสีมา มี ๘ ชนิด คือ

๑. ภูเขา หรือ ปพฺพโต
๒. ศิลา หรือ ปาสาโณ
๓. ป่าไม้ หรือ วนํ
๔. ต้นไม้ หรือ รุกฺโข
๕. จอมปลวก หรือ วมฺมิโก
๖. หนทาง หรือ มคฺโค
๗. แม่น้ำ คูน้ำ หรือ นที
๘. สระน้ำ หนองน้ำ หรือ อุทกํ

พัทธสีมา ๓ ชนิด(แต่ตามคัมภีร์มหาวรรคมี ๔ ชนิด) คือ

๑. ขัณฑสีมา คือ สีมาผูกเฉพาะโรงอุโบสถ
๒. มหาสีมา คือ สีมาผูกรอบวัด
๓. สีมาสองชั้น คือ สีมาที่มีขัณฑสีมาอยู่ภายในมหาสีมา
๔. นทีปารสีมา คือ สีมาที่สมมติคร่อมฝั่งน้ำ

อพัทธสีมา ๓ ชนิด (หากนับสีมาสังกระเข้าด้วยมี ๔ ชนิด) คือ

๑. คามสีมา แดนบ้านที่ฝ่ายอาณาจักรจัดไว้
๒. สัตตัพภันตรสีมา เขตที่สงฆ์กำหนดขึ้นในป่าชั่ว ๗ อัพภันตร
๓. อุทกุกเขปสีมา เขตแห่งสามัคคีชั่ววักน้ำสาด
๔. สีมาสังกระ สีมาที่คาบเกี่ยวปะปนกัน

สีมาสังกระ คือ การสมมติสีมาคาบเกี่ยวกัน เช่น การสมมติสีมาใหม่คาบเกี่ยวกับสีมาเดิม แต่สงฆ์ไม่รู้ว่าเป็นสีมาเดิม ทั้งไม่ได้ทำการสวดถอนก่อนสีมาใหม่ที่สมมติขึ้นนั้นย่อมวิบัติใช้ไม่ได้การขอพระราชทานวิสุงคามสีมานั้นเพื่อขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต เพื่อถวายที่ดินบริเวณนั้นให้เป็นสิทธิ์ของสงฆ์ ที่เรียกว่าขอวิสุงคามสีมา คือ เขตแดนที่ได้พระราชทานแก่สงฆ์

เพื่อใช้เป็นที่ทำสังฆกรรม เป็นการแยกส่วนบ้านออกจากส่วนวัด ซึ่งคำว่า วิสุง แปลว่า ต่างหาก คาม แปลว่า บ้าน การที่ต้องขอพระบรมราชานุญาต เพราะถือว่า พระมหากษัตริย์เป็นเจ้าของแผ่นดิน การจะกระทำการใดๆ บนพื้นแผ่นดินจึงต้องขอพระบรมราชานุญาตก่อน เมื่อมีพระบรมราชานุญาต พระราชทานที่ดินนั้นเป็นเขตพุทธาวาสแก่หมู่สงฆ์แล้ว ที่ดินที่พระราชทานนั้นก็เป็นสิทธิ์ขาดของพระพุทธศาสนา ซึ่งใครๆ จะทำการซื้อขาย จำหน่ายจ่ายโอนมิได้โดยเด็ดขาด ถือเป็นเขตพุทธาวาส คือ เป็นอาวาสหรือเขตแดนของพระพุทธเจ้าและพระพุทธศาสนา หรือสิทธิของพระภิกษุสงฆ์โดยถูกต้องสมบูรณ์

จากนั้น“การฝังลูกนิมิต” นี้ มีชื่อเรียกเป็นทางการอีกอย่างหนึ่งว่า การ “ผูกพัทธสีมา” ซึ่งก็แปลว่า เขตทำสังฆกรรมที่กำหนดตามพุทธานุญาต โดยปัจจุบันจะเริ่มจากพระสงฆ์ ประชุมพร้อมกันในอุโบสถ หรือโบสถ์ เพื่อทำพิธีสวดถอน เพื่อให้แน่ใจว่ามิให้อาณาบริเวณที่จะกำหนดเป็นเขตแดนนี้ไปทับที่ที่เคยเป็นสีมาเดิมหรือสีมาเก่ามาก่อน หรือเป็นที่ที่มีเจ้าของครอบครองอยู่ก่อน เมื่อพระสงฆ์สวดถอนเป็นแห่งๆ ไปตลอด

สถานที่ที่กำหนดเป็นเขตแดนทำสังฆกรรมแล้วว่า มีอาณาเขตเท่าใด โดยทั่วไป ลูกนิมิตที่ใช้ผูกสีมาจะมีจำนวน ๙ ลูก โดยฝังตามทิศต่างๆ โดยรอบอุโบสถทั้ง ๘ ทิศๆ ละ ๑ ลูก และฝังไว้กลางอุโบสถอีก ๑ ลูกเป็นลูกเอก เมื่อจะผูกสีมาพระสงฆ์จำนวน ๔ รูป หรือจตุวรรคสงฆ์ ก็จะเดินตรวจลูกนิมิตที่วางไว้ตามทิศต่างๆ โดยเริ่มตั้งแต่ทิศตะวันออกเป็นต้นไปเรียกว่า สวดทักสีมาเวียนขวาไปจนครบทั้ง ๘ ทิศ หรือ ๘ ลูกนิมิต จนครบทุกทิศและมาจบที่ทิศตะวันออกอีกครั้ง เพื่อให้แนวนิมิตบรรจบกันเป็นสี่เหลี่ยมหรือวงกลม เมื่อสวดทักนิมิตจบแล้ว ก็จะกลับเข้าไปประชุมสงฆ์ในอุโบสถ และสวดประกาศสีมาอีกครั้ง หลังจากนั้นก็จะทำการตัดลูกนิมิตลงหลุมเพื่อกลบ แล้วสร้างเป็นซุ้มหรือก่อเป็นฐานตั้งใบสีมาต่อไป

ใบสีมานี้จะถูกตั้งหรือตั้งครอบอยู่บนลูกนิมิตที่ถูกฝังอยู่ภายใต้พื้นดิน ซึ่งที่เป็นดังนี้ก็อาจเพื่อให้เป็นที่สังเกตได้ง่ายว่าสถานที่ตรงบริเวณใดเป็นที่ประดิษฐานลูกนิมิตไว้ภายใต้เพื่อให้รู้เขตแดนของวิสุงคามสีมาที่เป็นลูกนิมิตฝังอยู่ให้สังเกตได้ชัดเจนและง่ายขึ้น และใบเสมานั้นก็ถูกประดิษฐ์ขึ้นตามแต่ช่างจะออกแบบให้สวยงามโดยนำนิมิตหมายเอาสัญลักษณ์ทางพระพุทธศาสนามาประดิษฐ์เป็นลวดลายของใบเสมา เช่น เครื่องหมายธรรมจักร สัญลักษณ์กวางหมอบ หรือรูปเทวดา

ความหมายของลูกนิมิตทั้ง ๙ ลูก

ลูกนิมิตทั้ง ๙ ลูกนั้นจำนวน ๑ ลูก ซึ่งถือเป็นนิมิตเอกนั้นจะตั้งอยู่กลางอุโบสถเพื่อถวายการบูชาพระพุทธเจ้า ส่วนจำนวน ๘ ลูก ถูกจัดให้อยู่ตามทิศต่างๆ โดยรอบอุโบสถ ซึ่งทิศที่อยู่รอบอุโบสถนั้นเรียกว่าทิศทั้ง ๘ มีความหมายที่เป็นมงคล คือ เพื่อเป็นสัญลักษณ์หรือองค์แทนพระอรหันต์สาวก และเพื่อเป็นการบูชาพระอรหันต์สาวกผู้ใหญ่ประจำทิศ หรืออีกนัยหนึ่งนั้นเป็นองค์แทนพระอรหันต์สาวกที่รักษาอุโบสถหรือเขตพุทธาวาสของพระพุทธเจ้า และเป็นการบูชาเทพนพเคราะห์ทั้ง ๙ ให้เกิดบุญและสิริมงคลแก่ตัวเองและครอบครัว โดยแต่ละลูกมีความหมายดังนี้

๑. **นิมิตลูกเอก** เป็นลูกที่มีความสำคัญมาก ถือเป็นประธานของลูกนิมิตทั้งหมด ฝังไว้บริเวณใจกลางอุโบสถ หรือบางท่านเรียกว่า **สะดือโบสถ์** ก็มี รายล้อมด้วยลูกนิมิตอีก ๘ ลูก เป็นการถวายการ**บูชาพระพุทธเจ้า** ผู้เป็นพระบรมศาสดาเอกของพระพุทธศาสนาผู้เป็นพระประมุขแห่งสงฆ์ เป็นการอัญเชิญและบูชาพระเกตุ เทพผู้คุ้มครองสถานที่ส่วนกลางของอุโบสถ

๒. **ทิศตะวันออก (ทิศบูรพา)** ลูกที่อยู่ด้านหน้าของอุโบสถ ถือเป็นลูกบริวารที่มีความโดดเด่นเป็นพิเศษ เป็นลูกแรกที่ต้องเริ่มนับ ยกเว้นลูกกลางสะดือโบสถ์ ดังนั้น จึงเปรียบนิมิตลูกนี้เหมือน**ปฐมสาวก** หรือ พระสาวกองค์แรกของพระพุทธเจ้า คือ **พระอัญญาโกณฑัญญะ พระอัครสาวก**

ผู้ได้รับยกย่องว่าเป็นเอตทัคคะผู้รู้ราตรีกาลนาน คือ มีความรู้มาก ผ่านโลกมามาก เนื่องจากท่านเป็นผู้เดียว ที่เมื่อยังเป็นดาบสที่ทำนายพระราชกุมาร คือพระพุทธเจ้าเมื่อมีพระประสูติกาล และทำนายว่าพระองค์จะได้ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า และพระดาบสก็เฝ้ารอการบรรพชาของพระองค์เพื่อจะได้ออกบวชตามพระองค์ และถวายตัวเป็นพระอัครสาวก การฝังลูกนิมิตไว้ด้านทิศตะวันออกเพื่อเป็นการบูชาพระอัญญาโกณฑัญญะ เป็นการอัญเชิญและบูชาพระจันทร์ เทพผู้คุ้มครองสถานที่ส่วนด้านหน้าของอุโบสถ

๓. **ทิศตะวันออกเฉียงใต้ (ทิศอาคเนย์)** หรือด้านหน้าฝั่งขวาของอุโบสถ การฝังลูกนิมิตไว้ทางทิศนี้ เพื่อบูชา **พระมหากัสสปะเถระ พระอัครสาวกผู้ได้รับการยกย่องว่าเป็นเอตทัคคะผู้ทรงธุดงค์คุณ** ซึ่งต่อมาได้เป็นประธานสงฆ์ทำสังคายนา เป็นการอัญเชิญและบูชาพระอังคารเทพผู้คุ้มครองสถานที่ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของอุโบสถอีกองค์หนึ่ง

๔. **ทิศใต้ (ทิศทักษิณ)** เป็นลูกนิมิตที่อยู่ด้านขวาของอุโบสถ เป็นการบูชา**พระสารีบุตร พระอัครสาวกฝ่ายขวา พระอัครสาวกผู้ได้รับการยกย่องว่าเป็นเอตทัคคะผู้เลิศในทางปัญญา** เป็นการอัญเชิญและบูชาพระพุธ เทพผู้คุ้มครองสถานที่ด้านทิศใต้ของอุโบสถ

๕. **ทิศตะวันตกเฉียงใต้ (ทิศหรดี)** หรือทิศด้านหลังฝั่งขวาของอุโบสถ การฝังลูกนิมิตทางด้านทิศนี้ เพื่อบูชาพระอุบาลีเถระ พระอัครสาวกผู้ได้รับการยกย่องว่าเป็นเอตทัคคะผู้เลิศในทางวินัย และเป็นการอัญเชิญและบูชาพระเสาร์ ซึ่งเป็นเทพหนึ่งในนพเคราะห์ทั้ง ๙ คือ เทพผู้ดูแลคุ้มครองสถานที่ด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ของอุโบสถ

๖. **ทิศตะวันตก (ทิศประจิม)** เป็นลูกนิมิตที่ฝังอยู่ด้านหลังของตัวอุโบสถ เป็นสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายของเงา ซึ่งเปรียบได้กับพระเถระที่เป็นพุทธอุปัฏฐาก คอยเฝ้าติดตามดูแลปรนนิบัติรับใช้พระพุทธองค์เหมือนเงาตามตัว ดังนั้น การฝังลูกนิมิตทางทิศนี้ เพื่อเป็นการบูชา

พระอานนท์เถระ พระอัครสาวกผู้ได้รับการยกย่องว่าเป็นเอตทัคคะผู้เลิศในทางพหูสูตและเป็นมหาพุทธอุปัฏฐากแด่พระพุทธเจ้า และอัญเชิญบูชาพระพฤหัสบดี เทพคุ้มครองทิศตะวันตก

๗. **ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ (ทิศพายัพ)** การฝังลูกนิมิตที่ฝังอยู่ด้านหลังฝั่งซ้ายของอุโบสถทางด้านทิศนี้ เป็นการบูชา **พระควัมปติเถระ พระอัครสาวกผู้ได้รับการยกย่องว่าเป็นเอตทัคคะผู้เลิศในทางลาภสักการะและรูปงาม** ท่านเป็นพระอรหันต์องค์ที่ ๑๐ ของโลก และเป็นสหาย ๑ ใน ๔ ของพระยสะกุลบุตรอีกทั้งเป็นบุตรของนางสุชาดาผู้ถวายข้าวมธุปายาสในวันก่อนที่พระพุทธเจ้าจะได้ตรัสรู้พระอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ และอัญเชิญบูชาพระราหู ซึ่งเป็นเทพประจำทิศนี้

๘. **ทิศเหนือ (ทิศอุดร)** ลูกนิมิตที่ฝังทางด้านทิศนี้ถือเป็นลูกที่มีความสำคัญอีกลูกหนึ่ง ซึ่งอยู่ด้านซ้ายของตัวอุโบสถ เพื่อเป็นการบูชา **พระมหาโมคคัลลานะ พระอัครสาวกฝ่ายซ้ายของพระพุทธเจ้า ผู้ได้รับการยกย่องว่าเป็นเอตทัคคะผู้เลิศในทางแสดงฤทธิ์**และอัญเชิญบูชาพระศุกรเทพคุ้มครองรักษาประจำทิศนี้

๙. **ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ (ทิศอีสาน)** ลูกนิมิตที่ฝังอยู่ด้านหน้าฝั่งซ้ายของอุโบสถทางทิศเหนือนี้ เป็นสัญญลักษณ์แห่งความผูกพัน มีผลทางด้านจิตใจ ถือเป็นทิศสุดท้าย เพื่อเป็นการบูชา **พระราหุลเถระ ซึ่งเป็นพระโอรสของเจ้าชายสิทธัตถะ พระอัครสาวกผู้ได้รับการยกย่องว่าเป็นเอตทัคคะผู้เลิศในทางการศึกษา** และอัญเชิญบูชาพระอาทิตย์เทพผู้คุ้มครองรักษาประจำทิศ

หวายลูกนิมิต

หวายลูกนิมิต ถือว่า เป็นอีกหนึ่งวัตถุมงคลที่เป็นของดีพุทธคุณสูง มีความศักดิ์สิทธิ์ ทั้งนี้ วัดส่วนใหญ่จะตัดให้สาธุชนที่มาร่วมทำบุญ ในวันสุดท้ายของงาน ได้บูชาด้วยคุณสมบัติที่มีความเหนียวและความคงทนของหวาย

ดังนั้น พระเกจิอาจารย์ทั้งยุคเก่า แม้กระทั่งยุคใหม่หลายๆ ท่านก็นิยมนำมาสร้างเครื่องรางของขลังปลุกเสกเพื่อให้ลูกศิษย์ลูกหานำไปใช้ ติดตัว เพื่อเป็นสิริมงคลกัน

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีคติ ความเชื่อว่า หวายที่ได้โอบอุ้มลูกนิมิต มีความศักดิ์สิทธิ์เทียบเคียงกับลูกนิมิตด้วย เพราะเชื่อว่าจิตภาวนาอธิษฐานจากผู้คนทั่วไป นับหมื่นนับแสนคนที่มาร่วมงานกันปิดทองกับลูกนิมิตนั้นได้แผ่จิตที่เป็นเมตตาภาวนาแต่สิ่งที่ดีๆ เพื่อเป็นสิริมงคลทั้งนั้น ด้วยเหตุนี้เองหวายลูกนิมิตของวัดหนึ่งจะมีเพียงลูกเดียว ไม่เหมือนวัตถุมงคลชนิดอื่นๆ

มีดตัดหวายลูกนิมิต

ในงานปิดทองฝังลูกนิมิต จะมีมีดมาเกี่ยวข้อง ด้วย 2 ประเภท

๑. มีดที่ใช้ตัดหวายลูกนิมิตจริงๆ ซึ่งจะมีเท่าจำนวนเจ้าภาพ ที่ท่านได้กำหนด

๒. มีดที่สร้างขึ้นมาในพิธี จะมีกี่เล่มก็ได้ สร้างขึ้นมาเพื่อเป็นมีดหมอ มีดมงคล มีดลงอาคม

สำหรับมีดที่ใช้ตัดหวายลูกนิมิตจะแปลงออกตามทิศต่างๆ ซึ่งแต่ละเล่มก็จะมีความวิเศษแตกต่างกันเล็กน้อย โดยเล่มที่จัดว่าดีที่สุด คือเล่มที่อยู่ตรงกลาง หรือเล่มที่ใช้ตัดหวายลูกนิมิต คือ ลูกที่อยู่ในอุโบสถ เล่มที่รองๆ ลงมาก็จะเป็นเล่มทางด้านทิศเหนือ ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ทิศตะวันออก มีดใช้ตัดหวายลูกนิมิตเป็นของสูง ถ้ามีวิชาและใช้เป็นก็สามารถทำอะไรได้หลายอย่าง ไม่ว่าจะขับคุณไสย ไล่ผี ขจัดสิ่งชั่วร้ายต่างๆ ถึงแม้ไม่มีวิชาหรือใช้ไม่เป็น แต่ถ้ามีเก็บไว้ในบ้านก็เป็นสิริมงคลแก่บ้าน หรือติดตัวไปก็เป็นสิริมงคล

อานิสงส์ของการฝังลูกนิมิต

ด้วยเหตุที่ในสมัยก่อน การที่จะสร้างอุโบสถได้หลังหนึ่งๆ หรือแม้จะซ่อมแซมอุโบสถเก่าให้สวยงามขึ้นมิใช่เรื่องง่ายๆ และต้องใช้ระยะเวลานานมาก ดังนั้น จึงเชื่อกันว่า หากใครได้มีโอกาสทำบุญ **"ฝังลูกนิมิต"** หรือว่าได้ร่วมสร้างอุโบสถไว้ในพระพุทธศาสนาเพื่อถวายเป็นพุทธบูชา คือ การบูชาคุณของพระพุทธเจ้า และเป็นการสืบต่ออายุพระพุทธศาสนาให้พระได้ใช้ทำสังฆกรรมนั้น จะมีอานิสงส์ถึง ๖ ประการด้วยกัน คือ

๑. ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บทุกชาติ ปราศจากอุปัททวะ ทั้งหลาย

๒. ไม่เกิดในตระกูลต่ำ

๓. หากเกิดในมนุษย์โลก ก็จะเกิดเป็นท้าวพระยามหากษัตริย์

๔. หากเกิดในเทวโลก ก็จะเกิดเป็นท้าวสักกเทวราช

๕. จะสมบูรณ์ด้วยทรัพย์สินเงินทอง มีผิวพรรณผ่องใส

๖. มีอายุยืนนาน

นอกจากนี้ ในพิธีผูกพัทธสีมาปิดทองฝังลูกนิมิตนั้นนิยมจะใส่สมุดดินสอ เข็ม และด้าย เป็นต้น ลงไปในหลุมที่ฝังลูกนิมิตด้วย ทั้งนี้เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นนิมิตหมายแห่งความเป็นสิริมงคลแก่ผู้ได้สร้างบุญ ซึ่งขอนำมาอรรถาธิบายโดยสังเขป ดังนี้

เข็ม หมายถึง ความเป็นผู้มีปัญญา สามารถรู้แจ้งแทงตลอดอย่างทะลุปรุโปร่ง

ด้าย หมายถึง ความเป็นผู้มีอายุยืนยาวตราบเท่าอายุขัย

ธูป หมายถึง พระคุณของพระพุทธเจ้า ๓ ประการ คือ พระบริสุทธิคุณ พระปัญญาธิคุณและพระมหากรุณาธิคุณ ที่เราทั้งหลายน้อมรำลึกถึงอยู่ ธูปจึงเป็นสัญญลักษณ์แห่งการบูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

เทียน หมายถึง พระธรรมอันแสดงถึงความสว่างไสวประดุจดังประทีปส่องสว่าง ฉะนั้น เทียนจึงเป็นสัญลักษณ์แห่งการบูชาพระธรรม

ดอกไม้ หมายถึง ความสวยงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ดอกไม้จึงเป็นสัญลักษณ์แห่งการบูชาพระสงฆ์ ซึ่งดอกไม้หลากสีสัน เมื่อนำมาใส่แจกันจัดเป็นดอกไม้จึงทำให้เกิดความสวยสดงดงาม อุปมาดังหมู่สงฆ์ที่มาจากต่างตระกูล ต่างครอบครัวเมื่อมาอยู่ร่วมกันในร่มพระพุทธศาสนาแล้วก็ก่อให้เกิดความงดงามอย่างยิ่ง

แผ่นทอง หมายถึง ธรรมดาว่า ทองคำ เป็นคุณชาติที่สูงค่าที่นำมาปิดองค์พระ ลูกนิมิต ช่อฟ้า เป็นเครื่อง แสดงให้เห็นถึงความยกย่อง เชิดชูบูชาด้วยใจที่สูงส่ง ผลานิสงส์ย่อมอำนวยผลให้ได้ผลสำเร็จในสิ่งที่เป็น ความงามโดยประการทั้งปวง

สมุด, แผ่นกระดาษ ดินสอ สำหรับจดบันทึกจารึกสิ่งต่างๆ ไว้ หมายถึง ความเป็นผู้ทรงจำดี ไม่มีหลงลืมเลือน

อันที่จริงแล้ว **"การฝังลูกนิมิต"** เพื่อกำหนดเขตทำสังฆกรรม หรือปัจจุบันก็คือ การกำหนดเขตที่เป็นอุโบสถนั้น เป็นกิจของสงฆ์โดยเฉพาะ ฆราวาสหรือชาวบ้านไม่ได้เกี่ยวข้องแต่อย่างใด แต่เนื่องจากปัจจุบันอุโบสถมิเพียงแต่จะเป็นสถานที่ที่สงฆ์ใช้ทำสังฆกรรม เท่านั้นแต่ยังเป็น ศาสนสถานที่พุทธศาสนิกชนใช้เป็นที่ประกอบพิธีกรรมอื่นๆ ด้วย อีกทั้ง ไม่ว่าจะสร้างหรือซ่อมแซมอุโบสถขึ้นใหม่จำเป็นต้องมีการผูกสีมาใหม่ทุกครั้ง ดังนั้นทางวัดต่างๆ จึงมักจะประกาศเชิญชวนให้พุทธศาสนิกชนได้มาทำบุญสร้างกุศลเพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ชีวิต และยังเป็นการยกย่องบูชาพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ อีกด้วย

การปิดทองฝังลูกนิมิตนั้นเป็นประเพณีที่สืบต่อกันมาช้านาน เป็นการเชิญชวนให้ผู้ที่มีจิตศรัทธาที่ต้องการทำบุญนั้นเข้าวัดมาร่วมทำบุญ ซึ่งการปิดทองฝังลูกนิมินั้นจะเกิดขึ้นพร้อมๆ กัน หลายวัด อาจจะแตกต่างกันก็ตรงวันที่จัดงานแต่จะห่างกันไม่เท่าไหร่ ถ้าหากคุณนั้นเป็นคนหนึ่งที่รักการทำบุญด้วยการปิดทองฝังลูกนิมิตหรือร่วมบริจาคเงินเพื่อสร้างลูกนิมิต วันนี้

เรามีอานิสงส์ที่ได้จากการสร้างลูกนิมิตมาฝาก ผู้ที่ทำบุญด้วยการสร้างลูกนิมิตนั้นจะส่งผลให้ไม่ว่าเราจะนึกทำสิ่งใดก็จะทำให้สำเร็จโดยเร็วฉับพลัน สิ่งดีๆ จะเข้ามาในชีวิต ประกอบการค้าขายก็เจริญก้าวหน้า ไม่ว่าจะเดินทางไปไหนก็จะแคล้วคลาดปลอดภัย จิตใจของเราจะหนักแน่น จะไม่ท้อแท้ ไม่สะทกสะท้านต่อสิ่งใดที่มากระทบ และเมื่อตั้งใจจะทำสิ่งใดก็สำเร็จได้ดังใจปรารถนาโดยสมบูรณ์ แก้กรรมให้กับผู้ที่คิดสิ่งใดวางแผน อะไรไม่ได้เป็นไปตามที่คิด มีจิตใจอ่อนไหว หาจุดยืนในตัวเองไม่ได้ โลเล ท้อแท้ ไม่ตั้งมั่น ทำอะไรสำเร็จช้า มีอุปสรรค ประกอบการค้าไม่เจริญก้าวหน้า สิ่งใดที่เคยทำไม่ดีหรือผิดพลาดในอดีตชาติเราไม่สามารถที่จะย้อนเวลากลับไปแก้ไขเรื่องราวเหล่านั้นได้ หากคุณนั้นมีโอกาสหรือมีเวลาที่จะช่วยสร้างบุญสร้างบารมีและเพื่อสร้างกุศล ให้กับสิ่งที่ท่านได้เคยล่วงเกินหรือทำร้ายก็จงรีบทำเสียเถิด ถ้าสิ่งที่คุณทำนั้นเป็นสิ่งที่ดีอาจจะช่วยผ่อนเรื่องร้ายที่จะเกิดขึ้นกับคุณให้กลายเป็นเบาเสียได้

สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสเอาไว้ว่า แม้วัตถุทานจะบริสุทธิ์ดี เจตนาในการทำทานจะบริสุทธิ์ดี จะทำให้ทานนั้นมีผลมากหรือน้อยย่อมขึ้นอยู่กับเนื้อนาบุญเป็นลำดับต่อไปนี้ คือ

๑. ทำทานแก่สัตว์เดรัจฉาน แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ได้บุญน้อยกว่าให้ทานดังกล่าวแก่มนุษย์ แม้จะเป็นมนุษย์ที่ไม่มีศีล ไม่มีธรรมเลยก็ตาม ทั้งนี้เพราะสัตว์ย่อมมีวาสนาบารมีน้อยกว่ามนุษย์และสัตว์ไม่ใช่เนื้อนาบุญที่ดี

๒. ให้ทานแก่มนุษย์ที่ไม่มีศีล ไม่มีธรรมวินัย แม้จะให้มากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าให้ทานดังกล่าวแก่ผู้ที่มีศีล ๕ แม้จะให้เพียงครั้งเดียวก็ตาม

๓. ให้ทานแก่ผู้ที่มีศีล ๕ แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าให้ทานดังกล่าวแก่ผู้มีศีล ๘ แม้จะให้เพียงครั้งเดียวก็ตาม

๔. ให้ทานแก่ผู้ที่มีศีล ๘ แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าถวายทานแก่ผู้มีศีล ๑๐ คือสามเณรในพุทธศาสนา แม้จะได้ถวายทานดังกล่าวเพียงครั้งเดียวก็ตาม

๕. ถวายทานแก่สามเณรซึ่งมีศีล ๑๐ แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าถวายทานดังกล่าวแก่พระสมมุติสงฆ์ ซึ่งมีศีลปาฏิโมกข์สังวร ๒๒๗ ข้อ พระด้วยกันก็มีคุณธรรมแตกต่างกัน จึงเป็นเนื้อนาบุญที่ต่างกัน บุคคลที่บวชเข้ามาในพระพุทธศาสนามีศีลปาฏิโมกข์สังวร ๒๒๗ ข้อนั้น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังไม่ตรัสเรียกว่าเป็น "พระ" แต่เป็นเพียงพระสมมุติเท่านั้น เรียกกันว่า " สมมุติสงฆ์ " พระที่แท้จริงนั้น หมายถึงบุคคลที่บรรลุคุณธรรมตั้งแต่พระโสดาปัตติผลเป็นพระโสดาบันเป็นต้นไป ไม่ว่าท่านผู้นั้นจะได้บวชหรือเป็นฆราวาสก็ตาม นับว่าเป็น "พระ" ทั้งสิ้น และพระด้วยกันก็มีคุณธรรมต่างกันหลายระดับชั้น จากน้อยไปหามากดังนี้คือ "พระโสดาบัน พระสกิทาคามี พระอนาคามี พระอรหันต์ พระปัจเจกพุทธเจ้า สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า" และย่อมเป็นเนื้อนาบุญที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

๖. ถวายทานแก่พระสมมุติสงฆ์ แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการถวายทานแก่ - พระโสดาบัน แม้จะได้ถวายทานดังกล่าวแต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม (ความจริงยังมีการแยกเป็นพระโสดาปัตติมรรคและพระโสดาปัตติผล ฯลฯ เป็นลำดับไปจนถึงพระอรหัตผล แต่ในที่นี้จะกล่าวแต่เพียงย่นย่อพอให้ได้ความเท่านั้น)

๗. ถวายทานแก่พระโสดาบัน แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการถวายทานดังกล่าวแก่พระสกิทาคามี แม้จะถวายทานดังกล่าวเพียงครั้งเดียวก็ตาม

๘. ถวายทานแก่พระสกิทาคามี แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการถวายทานดังกล่าวแก่พระอนาคามี แม้จะถวายทานดังกล่าวเพียงครั้งเดียวก็ตาม

๙. ถวายทานแก่พระอนาคามี แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการถวายทานดังกล่าวแก่พระอรหันต์ แม้จะถวายทานดังกล่าวเพียงครั้งเดียวก็ตาม

๑๐. ถวายทานแก่พระอรหันต์ แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการถวายทานดังกล่าวแก่พระปัจเจกพุทธเจ้า แม้จะถวายทานดังกล่าวเพียงครั้งเดียวก็ตาม

๑๑. ถวายทานแก่พระปัจเจกพุทธเจ้า แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการถวายทานดังกล่าวแด่พระองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แม้จะถวายทานดังกล่าวเพียงครั้งเดียวก็ตาม

๑๒. ถวายทานแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการถวายสังฆทานที่มีองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประธาน แม้จะถวายสังฆทานดังกล่าวเพียงครั้งเดียวก็ตาม

๑๓. การถวายสังฆทานที่มีองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประธาน แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่า "การถวายวิหารทาน" แม้จะได้กระทำแต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม "วิหารทาน" ได้แก่การสร้างหรือร่วมสร้างโบสถ์ วิหาร ศาลาการเปรียญ ศาลาโรงธรรม ศาลาท่าน้ำ ศาลาที่พักอาศัยคนเดินทางอันเป็นสาธารณประโยชน์ที่ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ ร่วมกัน "อนึ่ง การสร้างสิ่งที่เป็นสาธารณประโยชน์หรือสิ่งที่ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน แม้จะไม่เกี่ยวเนื่องกับกิจในพระพุทธศาสนา เช่น "โรงพยาบาล โรงเรียน บ่อน้ำ แท้งค์น้ำ ศาลาป้ายรถยนต์โดยสารประจำทาง สุสาน เมรุเผาศพ" ก็ได้บุญมากในทำนองเดียวกัน

๑๔. การถวายวิหารทาน แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง (๑๐๐ หลัง) ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการให้ **"ธรรมทาน"** แม้จะให้แต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม "การให้ธรรมทานก็คือการเทศน์ การสอนธรรมะแก่ผู้อื่นที่ยังไม่รู้ให้รู้ได้ ที่รู้อยู่แล้วให้รู้ยิ่งๆ ขึ้น ให้ได้เข้าใจมรรค ผล นิพพาน ให้ผู้ที่เป็นมิจฉาทิฐิได้กลับใจเป็น

สัมมาทิฐิ ชักจูงผู้คนให้เข้าปฏิบัติธรรม รวมตลอดถึงการพิมพ์การแจกหนังสือธรรมะ"

๑๕. การให้ธรรมทาน แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการให้ "อภัยทาน" แม้จะให้แต่เพียงครั้งเดียวก็ตาม การให้อภัยทานก็คือ "การไม่ผูกโกรธ ไม่อาฆาตจองเวร ไม่พยาบาทคิดร้ายผู้อื่นแม้แต่ศัตรู" ซึ่งได้บุญกุศลแรงและสูงมากในฝ่ายทาน เพราะเป็นการบำเพ็ญเพียรเพื่อ "ละโทสะกิเลส" และเป็นการเจริญ "เมตตาพรหมวิหารธรรม" อันเป็นพรหมวิหารข้อหนึ่งในพรหมวิหาร ๔ ให้เกิดขึ้น อันพรหมวิหาร ๔ นั้น เป็นคุณธรรมที่เป็นองค์ธรรมของโยคีบุคคลที่บำเพ็ญฌานและวิปัสสนา ผู้ที่ทรงพรหมวิหาร ๔ ได้ย่อมเป็นผู้ทรงฌาน ซึ่งเมื่อเมตตาพรหมวิหารธรรมได้เกิดขึ้นแล้วเมื่อใดก็ย่อมละเสียได้ซึ่ง "พยาบาท" ผู้นั้นจึงจะสามารถให้อภัยทานได้ การให้อภัยทานจึงเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและยากเย็น จึงจัดเป็นทานที่สูงกว่าการให้ทานทั้งปวง อย่างไรก็ดี การให้อภัยทานแม้จะมากเพียงใด แม้จะชนะการให้ทานอื่นๆ ทั้งมวล ผลบุญนั้นก็ยังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า "ฝ่ายศีล" เพราะเป็นการบำเพ็ญบารมีคนละขั้นต่างกัน

ศีล

"ศีล" นั้น แปลว่า **"ปกติ"** คือสิ่งหรือกติกาที่บุคคลจะต้องระวังรักษาตามเพศและฐานะ ศีลนั้นมีหลายระดับคือ **ศีล ๕ ศีล ๘ ศีล ๑๐** และ **ศีล ๒๒๗** และในบรรดาศีลชนิดเดียวกันก็ยังจัดแบ่งออกเป็นระดับธรรมดา มัชฌิมศีล (ศีลระดับกลาง) และอธิศีล (ศีลอย่างสูง ศีลอย่างอุกฤษฏ์) คำว่า **"มนุษย์"** นั้น คือผู้ที่มีใจอันประเสริฐ คุณธรรมที่เป็นปกติของมนุษย์ที่จะต้องทรงไว้ให้ได้ตลอดไปก็คือศีล ๕ บุคคลที่ไม่มีศีล ๕ ไม่เรียกว่ามนุษย์ แต่อาจจะเรียกว่า "คน" ซึ่งแปลว่า "ยุ่ง" ในสมัยพระพุทธกาลผู้คนมักจะมีศีล ๕ ประจำใจกันเป็นนิตย์ ศีล ๕ จึงเป็นเรื่องปกติของบุคคลในสมัยนั้น และจัดว่าเป็น "มนุษยธรรม"

ส่วนหนึ่งในมนุษย์ธรรม ๑๐ ประการ ผู้ที่จะมีวาสนาได้เกิดมาเป็นมนุษย์จะต้องถึงพร้อมด้วยมนุษย์ธรรม ๑๐ ประการเป็นปกติ (ซึ่งรวมถึงศีล ๕ ด้วย) รายละเอียดจะมีประการใดจะไม่กล่าวถึงในที่นี้

การรักษาศีลเป็นการเพียรพยายามเพื่อระงับโทษทางกายและวาจาอันเป็นเพียงกิเลสหยาบมิให้กำเริบขึ้น และเป็นการบำเพ็ญบุญบารมีที่สูงขึ้นกว่าการให้ทาน ทั้งในการถือศีลด้วยกันเองก็ยังได้บุญมากและน้อยต่างกันไปตามลำดับต่อไปนี้ คือ

๑. การให้อภัยทาน แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการถือศีล ๕ แม้จะถือเพียงครั้งเดียวก็ตาม

๒. การถือศีล ๕ แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการถือศีล ๘ แม้จะถือเพียงครั้งเดียวก็ตาม

๓. การถือศีล ๘ แม้จะมากถึง ๑๐๐ ครั้ง ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการถือศีล ๑๐ คือการบวชเป็นสามเณรในพระพุทธศาสนา แม้จะบวชมาได้เพียงวันเดียวก็ตาม

๔. การที่ได้บวชเป็นสามเณรในพระพุทธศาสนา แล้ว รักษาศีล ๑๐ ไม่ให้ขาด ไม่ด่างพร้อย แม้จะนานถึง ๑๐๐ ปี ก็ยังได้บุญน้อยกว่าผู้ที่ได้อุปสมบทเป็นพระในพระพุทธศาสนาที่มีศีลปาฏิโมกข์สังวร ๒๒๗ ข้อ แม้จะบวชมาได้เพียงวันเดียวก็ตาม

ฉะนั้นในฝ่ายศีลแล้ว **การที่ได้อุปสมบทเป็นพระในพระพุทธศาสนาได้บุญบารมีมากที่สุด** เพราะ เป็นเนกขัมบารมีในบารมี ๑๐ ทัศ ซึ่งเป็นการออกจากกามเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติธรรมขั้นสูง คือการภาวนาเพื่อมรรค ผล นิพพาน ต่อๆ ไป ผลของการรักษาศีลนั้นมีมาก ซึ่งจะยังประโยชน์สุขให้แก่ผู้นั้นทั้งในชาตินี้และชาติหน้า เมื่อได้ละอัตภาพนี้ไปแล้วย่อมส่งผลให้ได้บังเกิดในเทวโลก ๖ ชั้น ซึ่งล้วนแต่ความละเอียดประณีตของศีลที่รักษาและที่บำเพ็ญมา ครั้นเมื่อสิ้นบุญในเทวโลกแล้ว ด้วยเศษของบุญที่ยังคงหลงเหลืออยู่แต่เพียง

เล็กๆ น้อยๆ หากไม่มีอกุลกรรมอื่นมาให้ผล ก็อาจจะน้อมนำให้ได้มาบังเกิดเป็นมนุษย์ที่ถึงพร้อมด้วยสมบัติ ๔ ประการ เช่น **อานิสงส์ของการรักษาศีล ๕ กล่าวคือ**

๑. ผู้ที่รักษาศีลข้อที่ ๑ ด้วยการไม่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ด้วยเศษของบุญที่รักษาข้อนี้ เมื่อน้อมนำมาเกิดเป็นมนุษย์ก็จะมีพลานามัยที่แข็งแรง ปราศจากโรคภัย ไม่ขี้โรค อายุยืนยาว ไม่มีศัตรูเบียดเบียนให้ต้องบาดเจ็บ ไม่มีอุบัติเหตุต่างๆ ที่จะทำให้บาดเจ็บหรือสิ้นอายุเสียก่อนวัยอันควร

๒. ผู้ที่รักษาศีลข้อที่ ๒ ด้วยการไม่ถือเอาทรัพย์ของผู้อื่นที่เจ้าของมิได้เต็มใจให้ ด้วยเศษของบุญที่น้อมนำมาเกิดเป็นมนุษย์ ย่อมทำให้ได้เกิดในตระกูลที่ร่ำรวย การทำมาหาเลี้ยงชีพในภายหน้ามักจะประสบกับช่องทางที่ดี ทำมาค้าขึ้นและมั่งมีทรัพย์ ทรัพย์สมบัติไม่วิบัติหายนะไปด้วยภัยต่างๆ เช่น อัคคีภัย วาตภัย โจรภัย ฯลฯ

๓. ผู้ที่รักษาศีลข้อที่ ๓ ด้วยการไม่ล่วงประเวณีในคู่ครอง หรือคนในปกครองของผู้อื่น ด้วยเศษของบุญที่รักษาศีลในข้อนี้ เมื่อเกิดมาเป็นมนุษย์ก็จะประสบโชคดีในความรัก มักได้พบกับรักแท้ที่จริงจังและจริงใจ ไม่ต้องอกหัก อกโรย และอกเดาะ ครั้นเมื่อมีบุตรธิดาก็ว่านอนสอนง่าย ไม่ดื้อด้าน ไม่ถูกผู้อื่นฉุดคร่าอนาจารไปทำให้เสียหาย บุตรธิดาย่อมเป็นอภิชาตบุตร ซึ่งจะนำเกียรติยศชื่อเสียงมาสู่วงศ์ตระกูล

๔. ผู้ที่รักษาศีลข้อที่ ๔ ด้วยการไม่กล่าวมุสา ด้วยเศษของบุญที่รักษาศีลข้อนี้ เมื่อนำมาเกิดเป็นมนุษย์ จะทำให้เป็นผู้ที่มีสุ้มเสียงไพเราะ พูดจามีน้ำมีนวลชวนฟัง มีเหตุมีผลชนิดที่เป็น "พุทธวาจา" มีโวหารปฏิภาณไหวพริบในการเจรจา จะเจรจาความสิ่งใดก็มีผู้ฟังและเชื่อถือ สามารถว่ากล่าวสั่งสอนบุตรธิดาและศิษย์ให้อยู่ในโอวาทได้ดี

๕. ผู้ที่รักษาศีลข้อที่ ๕ ด้วยการไม่ดื่มสุราเมรัย เครื่องหมักดองของมึนเมา ด้วยเศษของบุญที่รักษาศีลข้อนี้ เมื่อนำมาเกิดเป็นมนุษย์ ย่อม

ทำให้เป็นผู้ที่มีสมอง ประสาท ปัญญา ความคิดแจ่มใส จะศึกษาเล่าเรียนสิ่งใดก็แตกฉานและทรงจำได้ง่าย ไม่หลงลืมฟั่นเฟือนเลอะเลือน ไม่เสียสติวิกลจริต ไม่เป็นโรคสมอง โรคประสาท ไม่ปัญญาทราม ปัญญาอ่อนหรือปัญญานิ่ม

ภาวนา

การเจริญภาวนา นั้น เป็นการสร้างบุญบารมีที่สูงที่สุดและยิ่งใหญ่ที่สุดในพระพุทธศาสนา จัดว่าเป็นแก่นแท้และสูงกว่าฝ่ายศีลมากนัก การเจริญภาวนานั้น มี ๒ อย่างคือ "สมถภาวนา (การทำสมาธิ)" และ "วิปัสสนาภาวนา (การเจริญปัญญา)" แยกอธิบายดังนี้ คือ

๑. สมถภาวนา (การทำสมาธิ)

สมถภาวนา ได้แก่การทำจิตให้เป็นสมาธิหรือเป็นฌาน ซึ่งก็คือการทำจิตให้ตั้งมั่นอยู่ในอารมณ์เดียว ไม่ฟุ้งซ่านแส่ส่ายไปยังอารมณ์อื่นๆ

วิธีภาวนานั้น มีมากมายหลายร้อยชนิด **ซึ่งพระพุทธองค์ทรงบัญญัติแบบอย่างเอาไว้ ๔๐ ประการ เรียกกันว่า "กรรมฐาน ๔๐"** ซึ่งผู้ใดจะเลือกใช้วิธีใดก็ได้ตามแต่สมัครใจ ทั้งนี้ย่อมสุดแล้วแต่อุปนิสัยและวาสนาบารมีที่ได้เคยสร้างอบรมมาแต่ในอดีตชาติ เมื่อสร้างสมอบรมมาในกรรมฐานกองใด จิตก็มักจะน้อมชอบกรรมฐานกองนั้นมากกว่ากองอื่นๆ และการเจริญภาวนาก็ก้าวหน้าเร็วและง่าย แต่ไม่ว่าจะเลือกปฏิบัติวิธีใดก็ตาม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรักษาศีลให้ครบถ้วนบริบูรณ์ตามเพศของตนเสียก่อน คือหากเป็นฆราวาสก็จะต้องรักษาศีล ๕ เป็นอย่างน้อย หากเป็นสามเณรก็จะต้องรักษาศีล ๑๐ หากเป็นพระก็จะต้องรักษาศีลปาฏิโมกข์ ๒๒๗ ข้อให้บริบูรณ์ ไม่ให้ขาดและด่างพร้อย จึงจะสามารถทำจิตให้เป็นฌานได้ หากว่าศีลยังไม่มั่นคง ย่อมเจริญฌานให้เกิดขึ้นได้โดยยาก เพราะศีลย่อมเป็นบาทฐาน (เป็นกำลัง) ให้เกิดสมาธิขึ้น

อานิสงส์ของสมาธินั้น มีมากกว่าการรักษาศีลอย่างเทียบกันไม่ได้ ซึ่งพระพุทธองค์ได้ตรัสว่า "แม้จะได้อุปสมบทเป็นภิกษุรักษาศีล ๒๒๗ ข้อ

ไม่เคยขาด ไม่ด่างพร้อยมานานถึง ๑๐๐ ปี ก็ยังได้บุญกุศลน้อยกว่าผู้ที่ทำสมาธิเพียงให้จิตสงบนานเพียงชั่วไก่กระพือปีก ช้างกระดิกหู"

คำว่า " จิตสงบ" ในที่นี้หมายถึงจิตที่เป็นอารมณ์เดียวเพียงชั่ววูบที่พระท่านเรียกว่า "ขนิกสมาธิ " คือสมาธิเล็กๆ น้อยๆ สมาธิแบบเด็กๆ ที่เพิ่งหัดตั้งไข่ คือหัดยืนแล้วก็ล้มลงแล้วก็ลุกขึ้นยืนใหม่ ซึ่งเป็นอารมณ์จิตที่ยังไม่ตั้งมั่น สงบวูบลงเล็กน้อยแล้วก็รักษาไว้ไม่ได้ ซึ่งยังห่างไกลต่อการที่จิตถึงขั้นเป็นอุปจารสมาธิและฌาน แม้กระนั้นก็ยังมีอานิสงส์มากมายถึงเพียงนี้ โดยหากผู้ใดทรงจิตอารมณ์อยู่ในขั้นขณิกสมาธิแล้วบังเอิญตายลงในขณะนั้น อานิสงส์นี้จะส่งผลให้ไปบังเกิดในเทวโลกชั้นที่ ๑ คือชั้นจาตุมหาราชิกา หากจิตยึดไตรสรณคมน์ (มีพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์เป็นที่พึ่งอันสูงสุดด้วย ก็เป็นเทวดาชั้นที่ ๒ คือ ดาวดึงส์)

สมาธินั้นมีหลายขั้นตอน

ระยะก่อนที่จะเป็นฌาน (อัปปนาสมาธิ) ก็คือขณิกสมาธิและอุปจารสมาธิ ซึ่งอานิสงส์ส่งให้ไปบังเกิดในเทวโลก ๖ ชั้น แต่ยังไม่ถึงชั้นพรหมโลก สมาธิในระดับอัปปนาสมาธิหรือฌานนั้น มีรูปฌาน ๔ และอรูปฌาน ๔ ซึ่งล้วนแต่ส่งผลให้ไปบังเกิดในพรหมโลกรวม ๒๐ ชั้น แต่จะเป็นชั้นใดย่อมสุดแล้วแต่ความละเอียดประณีตของกำลังฌานที่ได้ (เว้นแต่พรหมโลกชั้นสุทธาวาส คือ ชั้นที่ ๑๒ ถึงชั้นที่ ๑๖ ซึ่งเป็นที่เกิดของพระอนาคามีบุคคลโดยเฉพาะ) รูปฌาน ๑ ส่งผลให้บังเกิดในพรหมโลกชั้นที่ ๑ ถึงชั้นที่ ๓ สุดแล้วแต่ความละเอียดประณีตของกำลังฌาน ๑ ส่วนอรูปฌานที่เรียกว่า "เนวสัญญานาสัญญายตนะ" นั้น ส่งผลให้บังเกิดในพรหมโลกชั้นสูงสุด คือชั้นที่ ๒๐ ซึ่งมีอายุยืนยาวถึง ๘๔, ๐๐๐ มหากัป เรียกกันว่า นิพพานพรหม คือนานเสียจนเกือบหาเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดมิได้ จนเป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นนิพพาน

การทำสมาธิเป็นการสร้างบุญกุศลที่ยิ่งใหญ่ ลงทุนน้อยที่สุดเพราะไม่ต้องเสียเงินเสียทอง ไม่ได้เหนื่อยยาก ไม่ต้องแบกหามแต่อย่างใด เพียง

แต่คอยระวังรักษาสติ คุ้มครองจิตมิให้แส่ส่ายไปสู่อารมณ์อื่นๆ โดยให้ตั้งมั่นอยู่ในอารมณ์เดียวเท่านั้น การทำทานเสียอีกยังต้องเสียเงินเสียทอง การสร้างโบสถ์ วิหาร ศาลาโรงธรรมยังต้องเสียทรัพย์ และบางทีก็ยังต้องเข้าช่วยแบกหามเหนื่อยกาย แต่ก็ยังได้บุญน้อยกว่าการทำสมาธิอย่างเทียบกันไม่ได้

อย่างไรก็ดี **การเจริญสมถภาวนา** หรือสมาธินั้น แม้จะได้บุญอานิสงส์มากมายมหาศาลอย่างไร ก็ยังไม่ใช่บุญกุศลที่สูงสุดยอดในพระพุทธศาสนา หากจะเปรียบกับต้นไม้ก็เป็นเพียงเนื้อไม้เท่านั้น **การเจริญวิปัสสนา (การเจริญปัญญา)** จึงจะเป็นการสร้างบุญกุศลที่สูงสุดยอดในพระพุทธศาสนา หากจะเปรียบก็เป็นแก่นไม้โดยแท้

๒. วิปัสสนาภาวนา (การเจริญปัญญา)

เมื่อจิตของผู้บำเพ็ญตั้งมั่นในสมาธิจนมีกำลังดีแล้ว เช่นอยู่ในระดับฌานต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นฌานในระดับใดก็ตาม แม้แต่จะอยู่แค่เพียงอุปจารสมาธิ จิตของผู้บำเพ็ญเพียรก็ย่อมมีกำลังและอยู่ในสภาพที่นุ่มนวล ควรแก่การเจริญวิปัสสนาต่อไปได้

อารมณ์ของวิปัสสนานั้น แตกต่างไปจากอารมณ์ของสมาธิ เพราะว่าสมาธินั้นมุ่งแต่ให้จิตตั้งมั่นอยู่ในอารมณ์ใดอารมณ์หนึ่งแต่อารมณ์เดียวโดยแน่นิ่งอยู่เช่นนั้น ไม่นึกคิดอะไรๆ **แต่วิปัสสนาไม่ใช่ให้จิตตั้งมั่นอยู่ในอารมณ์เดียวนิ่งอยู่เช่นนั้น** แต่เป็นจิตที่คิดและใคร่ครวญหาเหตุและผลในสภาวธรรมทั้งหลายและสิ่งที่เป็นอารมณ์ของวิปัสสนานั้น มีแต่เพียงอย่างเดียวคือ **"ขันธ์ ๕"** ซึ่งนิยมเรียกกันว่า **"รูป - นาม"** โดย รูป มี ๑ ส่วน นามนั้นมี ๔ คือ เวทนา สัญญา สังขาร และวิญญาณ

ขันธ์ ๕ ดังกล่าวเป็นเพียงอุปาทานขันธ์ เพราะแท้จริงแล้วเป็นแต่เพียงสังขารธรรมที่เกิดขึ้นเนื่องจากการปรุงแต่ง แต่เพราะอวิชชา คือความไม่รู้เท่าสภาวธรรม จึงทำให้เกิดความยึดมั่นด้วยอำนาจอุปาทานเป็น

ตัวตนและของตน การเจริญวิปัสสนาก็โดยมีจิตพิจารณาจนรู้แจ้งเห็นจริงว่า อันสภาวธรรมทั้งหลายอันได้แก่ขันธ์ ๕ นั้นล้วนแต่มีอาการเป็น **พระไตรลักษณ์** คือ เป็น **อนิจจัง ทุกขัง และอนัตตา** เป็นต้น ฯลฯ

อานิสงส์ถวายสัพพทาน

ดูกรภิกษุทั้งหลาย ทานของสัปบุรุษเหล่านี้ ๘ อย่าง คือ

๑. ให้ของที่สะอาด

๒. ให้ของประณีต

๓. ให้ถูกกาล

๔. ให้ของที่สมควร

๕. เลือกให้

๖. ให้เสมอๆ

๗. กำลังให้ยังจิตให้เลื่อมใส

๘. ครั้นให้แล้วปลื้มใจ

สัปปุริสทาน ๘ อย่างนี้ประเสริฐยิ่งนักหนา ในกาลครั้งนั้น องค์สมเด็จพระพุทธเจ้าก็สถิตสำราญอยู่ในป่าเชตวันอันเป็นอารามของนายอนาถปิณฑิกมหาเศรษฐีอยู่ในที่ใกล้ๆ นครสาวัตถี

ในกาลครั้งนั้นมีพระยาองค์หนึ่ง ชื่อ มหานามะ ก็เอาประธูปประทีปคันธรสของหอมแล้วพาหมู่บริวารทั้งหลายเข้าไปสู่ที่เฝ้าพระสัพพัญญูเจ้าแล้วก็นั่งในที่ควรแห่งหนึ่ง จึงทูลถามพระสัพพัญญูเจ้าว่า “ภนฺเต ภควา” ข้าแต่องค์สมเด็จพระพุทธเจ้าบุคคลผู้ใดเลื่อมใสศรัทธา มาก่อสร้างสัพพาทานหลายๆ ชนิด ก็จักมีอานิสงส์ดังรือพระเจ้าข้า “ภควา” อันว่าองค์สมเด็จพระศาสดาจารย์เจ้าจึงเทศนาว่า ดูกรมหาบพิตร นรชนหญิงชายทั้งหลายมีใจเลื่อมใสศรัทธามาก่อสร้างสัพพาทานหลายๆ ชนิดเป็นต้นว่า

สร้างพระพุทธรูปก็จักได้อานิสงส์ ๙ กัลป

สร้างพระไตรปิฎกธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ก็ได้อานิสงส์ ๑๐ กัลป

ผู้ใดได้บวชตนเป็นสามเณร ก็จักได้อานิสงส์ ๑๒ กัลป

ผู้ใดได้บวชตนเป็นพระภิกษุ ก็จักได้ อานิสงส์ ๒๔ กัลป

ผู้ใดได้สร้างพระธาตุเจดีย์ก็จักได้อานิสงส์ ๘๐ กัลป

ผู้ใดได้ปลูกไม้ศรีมหาโพธิ์ ก็จักได้อานิสงส์ ๙ กัลป

ผู้ใดให้โภชะนังยังข้าวน้ำ โภชนะอาหารให้เป็นทานแก่ภิกษุสามเณร ก็จักได้บริวารแสนหนึ่ง

ผู้ใดได้สร้างเจดีย์ทรายก็จักได้อานิสงส์ ๖๐ กัลป

ผู้ใดสร้างกุฏิให้เป็นทานก็จักได้อานิสงส์ ๔๐ กัลป

ผู้ใดสร้างอุโบสถให้เป็น ทานก็จักได้อานิสงส์ ๔๐ กัลป

ผู้ใดสร้างกฐินให้เป็นทานก็จักได้อานิสงส์ ๘๐ กัลป

ผู้ใดสร้างอารามให้เป็นทานก็จักได้อานิสงส์ ๔๐กัลป

ผู้ใดสร้างพัทธสีมาให้เป็นทานก็จักได้อานิสงส์ ๑๐๐ กัลป

ผู้ใดได้บวชบุรุษผู้อื่นให้เป็นพระภิกษุก็จักได้อานิสงส์ ๘ กัลป

บวชบุตรตนเองให้เป็นภิกษุ ก็จะได้อานิสงส์ ๑๖ กัลป

ภรรยาบวชสามีของตนให้เป็นสามเณร ก็จักได้อานิสงส์ ๑๖ กัลป

ภรรยาบวชสามีของตนให้เป็นพระภิกษุ ก็จักได้อานิสงส์ ๓๒ กัลป

สามีบวชภรรยาให้เป็นภิกษุณี ก็จักได้อานิสงส์ ๖๔ กัลป

ผู้ใดได้สร้างพระเจดีย์ธาตุข้าวเปลือกให้เป็นทาน ก็จักได้อานิสงส์ ๓๑ กัลป

ผู้ใดสร้างพระเจดีย์ธาตุข้าวสารให้เป็นทานได้อานิสงส์ ๔๒ กัลป

ผู้ใดได้สร้างพระเจดีย์ธาตุเหลือให้เป็นทาน ก็จักได้อานิสงส์ ๖๔ กัลป

ผู้ใดสร้างรั้วล้อมอาราม ได้อานิสงส์ ๑๖ กัลป

ผู้ใดปัดกวาดขยะมูลฝอยถอนเสียจากเขตอารามได้อานิสงส์ ๑๖ กัลป

ผู้ใดสร้างศาลาสะพานบ่อน้ำให้เป็นทานได้อานิสงส์ ๓๐ กัลป
ผู้ใดได้ถวายดอกไม้ธูปเทียนได้อานิสงส์ ๘ กัลป
ผู้ใดได้สร้างอัฏฐให้เป็นทานได้อานิสงส์ ๓๖ กัลป
ผู้ใดได้ถวายจีวรเถราภิเษก ได้อานิสงส์ ๓๒ กัลป
ผู้ใดถวายผ้าป่าได้อานิสงส์ ๔๐ กัลป
ผู้ใดให้ฝาผนังและเพดานเป็นทานได้อานิสงส์ ๑๖ กัลป
ผู้ใดสร้างธงฝ้าย ธงผึ้ง ธงชัย ธงชาย ธงเหล็ก บูชาพระรัตนตรัย ได้อานิสงส์ ๖๔ กัลป
ผู้ใดสร้างขันหมากเบ็งบูชาพระรัตนตรัย ได้อานิสงส์ ๑๖ กัลป
ผู้ใดถวายซึ่งข้าวพันก้อนบูชาพระรัตนตรัยได้อานิสงส์ ๑๖ กัลป
ผู้ใดถวายผ้าอาบน้ำฝน และผ้าจำนำพรรษา ได้อานิสงส์ ๑๖ กัลป
ผู้ใดสร้างปราสาทดอกผึ้งให้เป็นทาน ได้อานิสงส์ ๓ กัลป
ผู้ใดสร้างต้นกัลปพฤกษ์ให้เป็นทานได้อานิสงส์ ๑๖ กัลป์
ผู้ใดสร้าง ฆ้อง กลอง แคน ซอ หอยสังข์ ปี่ แตร แตรวง ดนตรีให้เป็นทานได้อานิสงส์ ๖๐ กัลป
ผู้ใดได้ถวายเสื่อสาดอาสนะได้อานิสงส์ ๔ กัลป
ผู้ใดถวายเตียงเก้าอี้ฟูกเบาะให้เป็นทาน ได้อานิสงส์ ๑๖ กัลป
ผู้ใดได้ปลูกกุฏีกรรมให้พระภิกษุเข้าปริวาสกรรม และมานัตตกรรม ได้อานิสงส์ ๑๖ กัลป
ผู้ใดได้สร้างบั้งไฟจุดบูชาพระรัตนตรัย ได้อานิสงส์ ๔ กัลป
ผู้ได้สร้างพัทธสีมาน้ำได้อานิสงส์ ๖๗ กัลป
ผู้ใดได้สร้างธรรมาสน์ ได้อานิสงส์ ๓๒ กัลป
ผู้ใดได้สร้างเวจกุฏี ได้อานิสงส์ ๔๐ กัลป
ผู้ใดได้เผาซากศพที่ตกเรี่ยราดอยู่ตามป่าตามดง ได้บริวารหมื่นหนึ่ง
ผู้ใดได้เผาศพญาติมิตรสหาย ได้บริวาร ๓ หมื่น

ผู้ใดได้เผาศพบิดามารดาได้บริวารหนึ่งแสน
ผู้ใดได้เผาศพอุปัชฌาย์อาจารย์ ได้บริวารโกฏิหนึ่ง
ผู้ใดได้ถวายโอ่งน้ำ และส้วมอาบน้ำ และครุตักน้ำก็ได้อานิสงส์ ๑๖ กัลป

สัพพทานทั้งหลายชนิดเหล่านี้บุคคลผู้ใดมีศรัทธากล้าหาญอาจสละสมบัติออกสร้างวัตถุประสงค์ ดังแสดงมานี้ ก็มีอานิสงส์ผลบุญพูนสุขในชั่วนี้และชั่วหน้า อานิสงส์ที่ได้ปัจจุบันนี้คือ จะไปมาทางใดก็มีคนนับหน้าถือตา ไม่ได้เป็นที่รังเกียจของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง มีแต่ผู้อยากให้ร่วมกินร่วมอยู่ทั้งนั้น เราจะเข้าไปสู่สมาคมใดๆ ก็ไม่ครั่นคร้ามสยดสยองเกรงกลัวต่ออำนาจผู้ใด การทำมาหากินก็สมความมุ่งมาตรปรารถนาสมประสงค์ ครั้นสิ้นบุพกรรมมนุษย์ในโลกนี้แล้ว ก็จะถือเอาตนเมื่ออุบัติขึ้นบนสวรรค์ชั้นดาวดึงสายามาตุสิตาโดยลำดับ จนถึงพรหมโลก ครั้นจุติจากพรหมโลกลงมาเกิดในมนุษย์โลก ก็ไม่ได้ไปเกิดในหิเนกุลชั่วร้าย และจักได้ไปเกิดในตระกูลท้าวพระยามหากษัตริย์ หรือตระกูลพราหมณ์ผู้มั่งคั่งมั่งมีเศรษฐีกฎุมพี แล้วก็จักบารมีแก่กล้า ก็จะได้บ่ายหน้าเข้าสู่เมืองแก้วนิรพาน พอจบธรรมเทศนาแห่งองค์สมเด็จพระพุทธเจ้าลง สมเด็จพระเจ้ามหานามะ ก็ได้ตั้งอยู่ในไตรสรณคมณ์สาม ส่วนบริษัททั้งหลาย ก็ได้ถึงโสดาสกิทาคา อนาคา อรหันต์

อานิสงส์การสร้างพระพุทธรูปหรือการแจกหนังสือธรรมะเป็นทาน

๑. อกุศลกรรมจากชาติปางก่อนหรือในอดีตชาติ จากหนักเป็นเบา จากเบาเป็นสูญ กรรมเวรจากอดีตชาติจะได้ลบล้าง

๒. สิ่งศักดิ์สิทธิ์คุ้มครอง สรรพภยันตรายสลาย

๓. เจ้ากรรมนายเวร จากอดีตชาติปางก่อน เมื่อได้รับส่วนบุญไปแล้วก็จะเลิกเว้นการจองเวร หนี้เวรจะได้สลายพ้นภัยจากทะเลทุกข์

๔. โรคภัยไข้เจ็บจากเจ้ากรรมนายเวรจะพ้นไป

๕. เหล่ายักษ์ ผีรากษส งูพิษ เสือร้าย ไม่อาจเป็นภัย

๖. สามีภรรยาที่แตกแยกจะคืนดีกัน

๗. จิตใจสงบปวงภัยไม่เกิด ฝันร้ายไม่มี ราศีผ่องใส สุขภาพแข็งแรง กิจการงานจะราบรื่นสมความปรารถนาเป็นมงคล

๘. วิญญาณของเด็กที่แท้งในท้องจะได้ไปเกิดใหม่

๙. บุตรจะเฉลียวฉลาดเจริญรุ่งเรืองและเป็นคนดี

๑๐. บารมีให้คุ้มครองลูกหลานให้เจริญรุ่งเรือง

๑๑. ลูกหลานเกเรจะเปลี่ยนแปลงเป็นคนดี

๑๒. มั่นคงในคุณธรรม ความอุดมสมบูรณ์จะปรากฏ (เกินความคาดฝัน) ครอบครัวสุขสันต์ วาสนายั่งยืน

๑๓. คำกล่าวเป็นสัจจัง ฟ้าดินปราณี ทวยเทพยินดี มิตรสหายปรีดา

๑๔. คนโง่สิ้นเขลา คนเจ็บหายได้ คนป่วยหายดี คนทุกข์หายเข็ญ สตรีจะได้เกิดเป็นชาย

๑๕. พ้นจากมวลอกุศล เกิดใหม่ บุญเกื้อหนุน ปัญญาเลิศล้ำบุญกุศลเรืองรอง

๑๖. วิญญาณทุกข์ของบรรพบุรุษ จะพ้นจากถูกทรมานไปสู่คติ

๑๗. พ่อแม่อายุยืน

๑๘. สิ่งที่สร้างจะเกิดเป็นกุศลจิตแก่ทุกคนที่ได้พบเห็น เป็นเนื้อนาบุญอย่างอเนกทุกชาติของผู้สร้างที่เกิดจะได้ฟังพระธรรมจากพระอริยะเจ้า ปัญญาในธรรมแก่กล้า สามารถได้อภิญญาได้สำเร็จโพธิญาณ

กำเวนตานอุโบสถ

สุตินนัง วะตะ เม ตานัง พุทธะรูปัง ระตะนัง สัปเปสังขาตั่ง อุโปสะถะตานัง พุทธรูปัง ระตะนะ ปัลลังกั่ง โจตะกะสาสะนะตานัง นิปปานะปัจจะโย โหตุ โน นิจจัง อะหังวันตามิ สัปปะตา อะหังวันตามิสิระสา ติระตะนัง สัปปังโต สัง ขะมะถะเม ภันเต่ สาธุ ผู้ข้านอบน้อมไหว้ยังพระแก้วแก่นไท้ยอดใยยาน บัดนี้ผู้ข้า จักได้เวนตาน ต่ามโวหารไว้มาก หลอนผิดพลาดด้วยถ้อยบาทบาลี ขอพระมุนีผายโผด ของตานมีหมากโสตหนาหนำ พ่องก็ได้กล่าวกำพร้อมใคว่ ขอพระแก้วแก่นไท้โผดขุณณา ขออย่าหื้อเป่นนิวรณะธรรมกรรมติดต่อ ข้าน้อยหน่อ อาจารย์ อันจักได้มานั่งโอกาสเวนตาน ก่ารก่อสร้างยังก่องบุญตานอันใหญ่กว้างไว้หื้อเป่นตาน ตังปายในต่ามปายนอก ตี้ได้ก็ดใจ่ออกเรี่ยไรเงินทองต่างกั่นต่างคนต่างมาก็ดเถิงกองอันสมใผ่ นับเป่นมหากุศลอันยิ่งใหญ่ ไว้หื้อเป่นฮาวขัวไต่ไปเถิงมหาเนระปาน หื้อป่นจากสงสารกือฝั่งก้่าหน้า กือจั้นฟ้ามหาเนระปาน บัดนี้หมายมีต่านเจ้า พระครูปลัดอานนท์อาทิตฺตธมฺโม เป่นเก๊าพร้อมกับด้วยอันเตวาสิกยมเจ้าจุ๊ต่นจุ๊องค์ หนแห่งห้องปายนอกหมายมีแก่วัดอาจารย์ กรรมการศรัทธาวัดท่ากระดาษ ทุกๆ ท่านได้จ่วยกั่นก็ดอ่านประชุมเป๊กษากั่น จักใคร่ก่อสร้างยังอุโบสถของวัดท่ากระดาษสักหนึ่งหลัง ท่านพระคุณเจ้าก็จิ่งได้เป๊กษากันพร้อมใคว่ตังศรัทธาน้อยใหญ่จุ๊คนๆ ก็ได้ตั๊กลงกั่นก่อสร้างแป่งใหม่ ก็ได้จ้างสล่าไว้แต่เมินนาน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ ต่ามเป่นเขตก็มาตกจิตเจตแห่งศรัทธา บัดนี้ก็เป่นตี้ปริปุณณา พร้อมใคร่ก็ได้อาศรัยเก๊าใหญ่แห่งศรัทธา จ่วยกันออกเงินตร่าตามน้อยและมาก จ่วยกั่นบริจาคฮ่ายฮอมตาน บางพ่องก็ได้ออกเงินคนละหมื่นสองหมื่นด้วยเจ่ตนาจื่นยินดี เพราะสามัคคีจ่วยกันมาตลอด ก็ได้อาศรัยศรัทธาปายนอกตี้ได้มีใจ่

ผะกอบด้วยเมตต๋าธรรม บริจาคธะนะปัตต๋านังเป๋นเขต ตังผ้าป่ากฐิน กรุงเทพ มาเก๊า เจียงตุ๋ง เจียงใหม่ ย่างกุ้ง แม่สาย เจียงฮาย บ้านพี่ เมืองน้อง ก็มา ปรองดอง ฮ่วมสามัคคี พร้อมใคว่ ตังศรัทธาน้อยใหญ่ บ้านท่ากระดาษ และ ศรัทธาบ้านเหนือ บ้านใต้ ตังใกล้และไกล๋จุคนก็ได้มาตานจ่วยก๊ด เป๋นก็ได้เอา มาจ่วยหลายครั้งหลายหน บ้านเหนือบ้านใต้เราทุกคนก็ได้เอามาตาน จ่วยก๊ด ล่ำสร้างยังกองบุญตานอันใหญ่กว้าง เปื้อหื้อเป๋นถาวรา ขอหื้อส่วนตานนี้นา ก๋ำจู ตี้มีใจ๋หลิ่งหลู้ซึ่งตานัง หลายบ้าน หลายจอง หนาหนำจื่อเจ้าศรัทธา ก็มีหลายบ่หน้อย ถ้าจักบอกจื่อเจ้าศรัทธากั๋นจนหมดเรียบร้อยก็กิ๋นเวลานาน ขอยุติ๊การไว้เป๋นห้อง ขอศรัทธาป้อแม้ปี้น้องจู่งอยู่เจริญดี ส่วนจื่อเจ้าศรัทธา ก็มีในบัญชีเหมือนกันจุ๊ผู้ ไผฮอมเท่าใดก็คงจักฮู้ ก็ไปขอผ่อที่ในบัญชี ตี้ต่าน ตังหลายมีเจตนาดีบ่น้อย มีใจ๋ใฝ่ห้อยในก๋ารกุศล ตี้ได้ออกเงินคนละเล็ก ละหน้อย คนละร้อยสองร้อยสามสี่ห้าร้อยคนละปัน ตี้ได้พร้อมใจ๋กั๋นก็ด๊ล่ำสร้าง ยังอุโบสถหลังใหญ่กว้าง งามหนักหนา ก็บตังก่อสร้างยังสารูปพระมุนีพระหยก ขาวและปันลังการือแต่นแก้ว ตี้เจ้าศรัทธาก็ดสร้างไว้แล้วด้วยจิตใจผ่องแผ้ว เกิดศรัทธา บางพ่องก็มีเจ๊ตนาออกปากจ้างเป๋นเขียนรูปภาพถวายตาน พ่อง ก็รับเอาเสาคนละต้นสองต้นถวายตาน พ่องมีเจ๊ตนาบานบ่เส้ารับเป๋นศรัทธา จ่อฟ้าและปานลม กับด้วยต่านพระคุณเจ้าเหมือนกั๋น พ่องก็รับซุ้มประตู๋และ หน้าต่าง พ่องก็มีใจ๋แจ้งสว่างโมทนารับเอาบันใดนาคหื้อถวายตาน พ่องมีเจตนา บานบังเกิด โสมนัสสะล้ำเลิศเป๋นหนักหนา รับเป๋นเจ้าศรัทธาพัดลม คนละตั๋ว สองตั๋วบได้ก้าย พ่องก็ได้บริจาคฮ่ายฮอมตานรับเอาเพดานตังในและตังนอก พ่องก็รับเป๋นเจ้าศรัทธารูปภาพจอดฝาผนัง ติดก่ำแพงงามแจ้งสว่าง ผ่องาม เสี้ยงตุ๊กก้ำและตุ๊กปาย พ่องก็อาศรัยศรัทธาเราตังหลายมวลมาก จ่วยกั๋นบ ริจาคฮ่ายฮอมตาน พ่องมีเจ๊ตนาบานแจ้งถี่รับเป๋นเจ้าศรัทธา ไฟฟ้าเหมือน กั๋นบ่เส้า แถมผะก๋ารุ่งนั้นนาบได้กล๊าดเจ้าศรัทธาเก๊าหากมีความยินดี ได้ อบรมสมโภชยังองค์พระมุนีต๋นผ่านแผ้ว อันสถิตย์นั่งเหนือแต่นแก้วปัลลัง

ก่าร สวดเบิกฟังธรรมไปจ่นตลอดแจ้ง เปื้อหื้อแล้วแห่งเจ่ตนา ถวายเข้า มธุปายาสาพร้อมใคว่ ต่ามเจ่ตนาศรัทธาน้อยใหญ่ขง่ขวายหามาถะปั่นนา ถวายพร้อมใคว่ต่ามจิตใจ่ใฝ่เจ่ตนา จ่วยกั่นติดผะดับผะดาก็ดล่ำสร้าง ก็มา สมใฝ่อ้าง ดั่งกำปณิธานได้เสียสละเวลาตาน เปื้อกะตำมังคะละก่ารถวายของ เป่นตานมวลมากหนักหนา เตวะดาก็จักกฎหมายจื่อ ใส่ลายเงินลายคำไว้หมั้น บัดนี้ก็สำเร็จปริปุณณ์ พร้อมแล้วบ่กล๊าดแกล้วเป่นถะหรา กันจักผะหมานราคา ก็ได้ ประมาณ 8 ล้านบาทถ้วน ก็จักได้ฉลองทำบุญหื้อตาน เถิงแก่พระติไตร รัตนะผ่านแผ้ว พระแก้วเจ้าตังสามผะก่าร ในวันที่ ๒๒ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๘ เดือน ๕ หลัง อธิกมาส ออก ๕ ค่ำ งามแต๊เล่าป่ไกลกลา บัดนี้ มหามูลศรัทธาผู้ข้าตังหลาย จิ่งมีเอกสันทะสามัคคีพร้อมใคว่ จิ่งขงขวายหา มายัง บุปผามาลาดวงดอก เข้าตอกดอกไม้ออกนำตาน ถะปันนาก่านแจ้ง สว่าง สั๊ปปะต่างๆ พร้อมเสี้ยงแห่งของตาน แล้วจิ่งมีใบกุศลไปผายแผ่แก่สาธุ เจ้าทุกวัดวา ศาสนา ตังวันต๊กเหนือออกใต้ ไกล๋ใกล้ตังนอกและในเวียง จิ่งบอก มาพร้อมเปียงเสี้ยงใคว่ ทั่วตังตุ๊กหมู่กู้สมาคม ต่างคนก็มีใจ่จมจื่นปีติตื่น เสมอกัน ตี้ได้มาหันและมาสร้างที่ศรัทธาวัดท่ากระดาษได้สร้างอุโบสถา บัดนี้นาก็สำเร็จแล้วเล่าปริปุณณ์ ต่านตังหลายมีเจ๊ตนาดีล่ำเลิศ เพราะเจ่ตนา เกิดด้วยตางสามัคคีธรรม ตกแต่งสัปปะพร้อมเสี้ยงแห่งของตาน กับตังสัปปะ วัตถุตานมีมาก สัปปะพร้อมเสี้ยงมากนาๆ เปื้อจักตานไว้กับศาสนา ได้ได้น้อม ครัวตานมาถวายเป็นตาน ก็จิ่งขงขวายต้นครัวตานและต้นดอกพร้อมกับแป๋ง ยอดปัจจัย มากะตำบุญเปื้อสำเร็จผละผลตามเจ่ตนาแห่งศรัทธา มีตังก้องก่ องแห่และแต่งดา ฟ้อนเจิงลาและเจิงดาบ เต้นยะหยาบเป่นสาย ตังหญิงและ จายม่วนเหล้น วิดวิ่งเต้นแอ่นไปมา สนุกเฮฮาบ่หน้อย หลายผะก่าร พร้อม จิตใจ่ถวายเป่นตานพร้อมใคว่ สัปปะของตานน้อยใหญ่จุ๊อันๆ บริจาคภัตต่านัง มีมาก ตี้ต่านตังหลายบริจาคหื้อเป่นตาน นาๆสัปปะวัตถุของตาน พร้อมใคว่ บ่เส้า มีตังข่าทะนียะ โภชะนิยะของอันควรเกี้ยวกวรกิ๋น กวรบริโภคตังหลาย

มวลฝูงนี้น้อมนำมาถวายเป่นตาน ในงานฉลองอุโบสถ ตี้นี่เป่นเก๊าเป่นผะธาน ได้อารธนานิมนต์พระสงฆ์องค์คาญมวลหมู่ หื้อเข้ามาเมตตาฮับยังหมู่ครัวตาน ในฐานะตั๊ดตี่นี่มีองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป่นเก๊าเป่นผะธาน ของตานนี้มีนาๆ หลายผะก๋าร เอามาฐาปันนาตั้งกลางกองแห่งแก้วเจ้า สาม ผะก๋าร ฐะเปต๋วา อันจักหื้อตานแก่องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็หากกวรมีอันจักหล้างหื้อตานแก่พระสัตธัมมุนีก็มีเป่นโก๋ฐากอันหล้างจักหื้อตาน เถิงแก่พระภิกษุจินะจาติก็มี อันจักหื้อตานแก่สามเณรก็มี เป่นโก๋ฐาก ของตี้อันจักฝากยื่นยอตาน ขอต่านตังหลายจุ่งมีใจ๋บานบ่เส้า รับเอายังของตานจิ่มเจ้ามูลศรัทธาผู้ข้าตังหลายเปื้อหื้อแล้วเสียยัง กำปณิธานะผาถะนาแห่งมูลศรัทธาผู้ข้าตังหลาย ได้ตั้งใจ๋บ่แกล้วกล้าด ได้ละนึกก็ดใจ๋ออกปากหากมีด้วยผะก๋ารฉันใดๆ ดั่งอั้นก็ดีก็ขออย่าได้ละเสียยังสิ่งขอหื้อสมฤทธียิ่งจุ๊อันๆ นั่นจุ่งจักมีเตี่ยงแต้ดีหลี

ตี้นี้นาต๋ามดั่งผู้ข้าจักโอกาสวางเวนเกนตามมะคะธะภาษาบาลีว่า

สาธุ โอก๋าสะ มะยัง ภันเต๋ ธุปปะปุปผาลาจ๊ะตานัง อุโป๋สะถัง สัพพะวัตถุตานัง สะปะริวารัง พุทธัสสะ ธัมมัสสะ สังฆัสสะ โอโณชยามะ ทุติยัมปิ ตติยัมปิ มะยังภันเต๋ ธุปปะปุปผาลาจ๊ะตานัง อุโป๋สะถะตานัง สัพพวัตถุนานาตานัง สะปะริวาระตานัง อะเภชชะ อสาธาระณะ โลกิยะ โลกุตตะระ สัพพะสัมปัตตี่นัง ยาวะ อะระหันต๋า อะระหันตี่ มัคคะญาณัง นิพพานะปัจจะโย โหตุ, พุทโธ โน, ธัมโม โน, สังโฆ โน, พุทโธ คารโว, ธัมโม คาระโว, สังโฆ คาระโว, นะโม วิสุทธัง วิมะลัง ทักขณะ หัตถัง สัพพัง โตสัง ขะมันตุ โน ฯ

จบเวนตานอุโบสถ

คำถวายทานประเภทถาวรวัตถุ และที่อยู่อาศัย

คำถวายโรงอุโบสถ

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง อุโปสะถาคารัง สะปะริวารัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ อุโปสะถาทีนิ สังฆะกัมมานิ กัตวา สันนิปาตัตถายะ พุทธะสาสะเน นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ อุโปสะถาทีนิ สังฆะกัมมานิ กัตวา สันนิปาตัตถายะ พุทธะสาสะเน อุโปสะถาคารัสสะ ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายโรงอุโบสถหลังนี้ พร้อมกับของบริวาร ไว้ในพระพุทธศาสนา เพื่อประโยชน์ เป็นสถานที่ประชุมกระทำสังฆกรรมทั้งหลาย มีอุโบสถกรรม เป็นต้น สำหรับพระภิกษุสงฆ์ ผู้อยู่ในทิศทั้ง ๔ ทั้งที่มาแล้ว และยังมิได้มา ขออานิสงส์แห่งการถวายโรงอุโบสถไว้ในพระพุทธศาสนา เพื่อประโยชน์เป็น สถานที่ประชุมกระทำสังฆกรรมทั้งหลาย มีอุโบสถเป็นต้น สำหรับพระภิกษุ สงฆ์ ผู้อยู่ในทิศทั้ง ๔ ทั้งที่มาแล้ว และยังมิได้มานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็น ไปเพื่อประโยชน์เพื่อความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วยตลอดกาลนานเทอญฯ

คำถวายลูกนิมิตสีมา

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตานิ สีมานิมิตตานิ สะปะริวารานิ พุธธัสสะ ปูชะนัตถายะ สังฆัสสะ นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง พุธธัสสะ ปูชะนัตถายะ สีมานิมิตตานัง ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายลูกนิมิตสีมา พร้อมกับของบริวารเหล่านี้แก่พระสงฆ์ เพื่อเป็นพุทธบูชา ขออานิสงส์แห่งการถวายลูกนิมิตสีมา เพื่อเป็นพุทธบูชานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย แก่ปิยะชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายช่อฟ้าใบระกา

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง กัณณิกัง สะปะริวารัง พุธธัสสะ ปูชะนัตถายะ สังฆัสสะ นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง พุธธัสสะ ปูชะนัตถายะ กัณณิกายะ ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุ -อาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์รับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายช่อฟ้า พร้อมทั้งใบระกานี้ แก่พระสงฆ์ เพื่อเป็นพุทธบูชา ขออานิสงส์แห่งการถวายช่อฟ้าใบระกา เพื่อเป็นพุทธบูชานี้ เป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยะชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายเสนาสนะ

อิมานิ มะยัง ภันเต เสนาสะนานิ อาคะตานาคะตัสสะ จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุโนภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ เสนาสะนานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายเสนาสนะเหล่านี้ แก่พระภิกษุสงฆ์ ผู้อยู่ในทิศ ทั้ง ๔ ทั้งที่มาแล้ว และยังมิได้มา ขอพระภิกษุสงฆ์ จงรับเสนาสนะเหล่านี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายตลอดกาลนานเทอญฯ

คำถวายหอระฆัง

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง คัณฑิฆะรัง สะปะริวารัง พุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ พุทธะสาสะเน นิยยาทามะ สาธุ โน ภันเต อะยัง พุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ คัณฑิฆะรัสสะ ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุง ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายหอระฆัง พร้อมกับของบริวารนี้ไว้ ในพระพุทธศาสนา เพื่อเป็นพุทธบูชานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยะชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วยตลอดกาลนานเทอญฯ

คำถวายกลอง

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง เภริง สะปะริวารัง พุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ อิมัสมิง อาวาเส นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง

พุทธัสสะ ปูชะนัตถายะ เภริยา ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาปิตุอา ทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายกลอง พร้อมกับของบริวารนี้ เพื่อเป็นพุทธบูชา ขออานิสงส์แห่งการถวายกลอง เพื่อเป็นพุทธบูชานี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญฯ

คำถวายศาลาการเปรียญ

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง ธัมมะสะภาสาลัง สะปะริวารัง พุทธะสาสะนิกานัง ธัมมัสสะวะนาทิปุญญะกะระณัตถายะ พุทธะสาสะเน นิยยาเทมะ สาธุโน ภันเต อะยัง พุทธะสาสะนิกานัง นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง พุทธะสาสะนิกานัง ธัมมัสสะวะนาทิปุญญะกะระณัตถายะ ธัมมะสะภาสาลายะ ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวาย ศาลาการเปรียญหลังนี้ พร้อมกับของบริวารไว้ในพระพุทธศาสนา เพื่อประโยชน์ เป็นสถานที่บำเพ็ญบุญกุศล มีการฟังธรรมเป็นต้น สำหรับพุทธศาสนิกชนทั้งหลายนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วยแก่ปิยะชนทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญฯ

คำถวายห้องสมุด

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง อะคารัง สะปะริวารัง มะหาชะนัสสะ นานาสิปปะ-ปัณณานัง สะโมสะระณัตถายะ พุทธะสาสะเน นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง มะหาชะนัสสะ นานาสิปปะปัณณานัง สะโมสะระณัตถายะ อะคารังสะ ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุ อาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวาย อาคารหลังนี้ พร้อมกับของบริวารไว้ในพระพุทธศาสนา เพื่อประโยชน์เป็นสถานที่รวบรวมหนังสือต่างๆ เพื่อประชาชนทั่วไป อานิสงส์แห่งการถวายอาคาร เพื่อประโยชน์เป็นสถานที่รวบรวมหนังสือต่างๆ เพื่อประชาชนทั่วไปนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อ - ความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญฯ

คำถวายวิหาร

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง วิหารัง สะปะริวารัง พุธธัสสะ ปูชะนัตถายะ พุทธะสาสะเน นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อิมินา วิหาระทาเนนะ ระตะนัตตะยัสสะ ปูชา อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิ -ยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวาย วิหารหลังนี้ พร้อมกับของบริวารไว้ในพระพุทธศาสนา เพื่อเป็นพุทธบูชา ขอการบูชาพระรัตนตรัย ด้วยการถวายวิหารนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไป เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยะชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วยตลอดกาลนานเทอญฯ

คำถวายกุฏิ

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง อาวะสะถัง สะปะริวารัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะนาคะตัสสะ อาวะสะถัตถายะ พุทธะสาสะเน นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง จาตุททิสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ อาวะสะถัตถายะ อาวะสะถะทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายกุฏิ พร้อมกับของบริวารนี้ ไว้ในพระพุทธศาสนา เพื่อประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัยของพระภิกษุสงฆ์ ผู้อยู่ในทิศทั้ง ๔ ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา ขออานิสงส์แห่งการถวายกุฏิ เพื่อประโยชน์เป็นที่อาศัยของพระภิกษุสงฆ์ ผู้อยู่ในทิศทั้ง ๔ ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มานี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายเวจกุฏี (ห้องส้วม)

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอจัง วัจจะกุฏิง สะปะริวารัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ พุทธะสาสะเน นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ วัจจะกุฏิยา ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะ-นานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายเวจกุฏีหลังนี้ พร้อมกับของบริวารไว้ในพระพุทธศาสนา เพื่อ

ประโยชน์เป็นที่อาศัยใช้สอยของพระภิกษุสงฆ์ ผู้อยู่ในทิศทั้ง ๔ ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา ขออานิสงส์แห่งการถวายเวจกุฎี เพื่อเป็นประโยชน์อาศัยใช้สอยของพระภิกษุสงฆ์ ผู้อยู่ในทิศทั้ง ๔ ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วยแก่ปิยชนมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วยตลอดกาลนานเทอญฯ

คำถวายห้องอาบน้ำ

ยัคเม ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง นะหานะโกฏฐะกัง สะปะริวารัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ พุทธะสาสะเน นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ วะลัญชะนัตถายะ นะหานะโกฏฐะกัสสะ ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชานานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอมอบถวาย ห้องอาบน้ำหลังนี้ พร้อมกับของบริวาร ไว้ในพระพุทธศาสนาเพื่อประโยชน์เป็นสถานที่อาศัยใช้สอย ของพระภิกษุสงฆ์ ผู้อยู่ในทิศทั้ง ๔ ทั้งที่มาแล้วและยังไม่ได้มา ขออานิสงส์ แห่งการถวายห้องน้ำเพื่อประโยชน์เป็นสถานที่ใช้สอย ของพระภิกษุสงฆ์ทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วยตลอดกาลนานเทอญฯ

คำถวายศาลาพักร้อน

ยัคเม ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง วิสสะมะนะสาลัง สะปะริวารัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัส -สะ อาคะตานาคะตัสสะ มะหาชะนัสสะ

จะ สาธาระณัตถายะ พุทธสาสะเน นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ มะหาชะนัสสะ จะ สาธาระณัตถายะ วิสสะมะนะสาลายะ ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายศาลาพักร้อน พร้อมกับของบริวารนี้ไว้ในพระพุทธศาสนา เพื่อเป็นประโยชน์ทั่วไปแก่พระภิกษุสงฆ์ ผู้อยู่ในทิศทั้ง ๔ ทั้งที่มาแล้วและที่ยังไม่ได้มา ขออานิสงส์แก่ประชาชนทั่วไป ขออานิสงส์แห่งการถวายศาลาพักร้อน เพื่อประโยชน์ทั่วไปแก่พระภิกษุสงฆ์ ผู้อยู่ในทิศทั้ง ๔ ทั้งที่มาแล้วและยังมิได้มา และแก่ประชาชนทั่วไปนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย แก่ปิยชน มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายหอประชุม

ยัคเม ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง อะคารัง สะปะริวารัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ มะหาชะนัสสะ จะ สันนิปาตัตถายะ พุทธะศาสเน นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง จาตุททิสัสสะ ภิกขุสังฆัสสะ อาคะตานาคะตัสสะ มาหาชะนัสสะ จะ สันนิปาตัตถายะ อะคารัสสะ ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานังทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวาย อาคารหลังนี้ พร้อมกับของบริวาร ไว้ในพระพุทธศาสนา เพื่อเป็นประโยชน์ใช้เป็นสถานที่ประชุม ของพระภิกษุสงฆ์ ผู้อยู่ในทิศทั้ง ๔ ทั้งที่มา

แล้วและยังไม่ได้มา และของประชาชนทั่วไป ขออานิสงส์แห่งการถวายอาคาร เพื่อเป็นประโยชน์ของสถานที่ประชุม ของพระภิกษุสงฆ์ ผู้อยู่ในทิศทั้ง ๔ ทั้งที่มาแล้วและยังไม่ได้มา และของประชาชนทั่วไป ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชน มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายศาลาบำเพ็ญกุศลศพ

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต สาลัง สะปะริวารัง พุทธะสาสะนิกานัง ทักขิณานุปะทานะกะระณัตถายะ พุทธะสาสะเนนิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง พุทธะสาสะนิกานัง ทักขิณานุปะทานะกะระณัตถายะ สาลายะ ทานัสสะอานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตตะตุ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวาย ศาลาหลังนี้ พร้อมกับของบริวารไว้ในพระพุทธศาสนา เพื่อประโยชน์เป็นสถานที่บำเพ็ญกุศลทักษิณานุประทาน สำหรับพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย ขออานิสงส์แห่งการถวายศาลา เพื่อประโยชน์เป็นสถานที่บำเพ็ญกุศลทักษิณานุประทาน สำหรับพุทธศาสนิกชนทั้งหลายนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายแก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วยตลอดกาลนานเทอญฯ

คำถวายหีบทองตั้งศพ

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง ฉะวะกะนะกะมัญชุสัง สะปะริวารัง มะหาชะนัสสะ สาธาระณัตถายะ สังฆัสสะ นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง มะหาชะนัสสะ สาธาระณัตถายะ ฉะวะกะนะกะมัญชุสายะ

ทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สังวัตตะตุ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอมอบถวาย หีบทองตั้งศพ พร้อมกับของบริวารนี้ แก่พระสงฆ์ เพื่อเป็นประโยชน์ทั่วไปแก่มหาชน ขออานิสงส์แห่งการถวายหีบทองตั้งศพ เพื่อเป็นประโยชน์ทั่วไปแก่มหาชนนี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายด้วย แก่ปิยชนทั้งหลาย มีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญ ฯ

คำถวายสะพาน

ยัคเฆ ภันเต สังโฆ ปะฏิชานาตุ มะยัง ภันเต เอตัง เสตุ สะปะริวารังมะหาชะนัสสะ สาธาระณัตถายะสังฆัสสะ นิยยาเทมะ สาธุ โน ภันเต อะยังมะหาชะนัสสะ สาธาระณัตถายะ เสตุทานัสสะ อานิสังโส อัมหากัญ-เจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ปิยะชะนานัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ สังวัตะตุ ฯ

คำแปล

ข้าแต่พระสงฆ์ผู้เจริญ ขอพระสงฆ์จงรับทราบ ข้าพเจ้าทั้งหลายขอมอบถวาย สะพานนี้ พร้อมกับของบริวารแก่พระสงฆ์ เพื่อเป็นประโยชน์ทั่วไปแก่มหาชน ขออานิสงส์แห่งการถวายสะพาน เพื่อเป็นประโยชน์ทั่วไปแก่มหาชนนี้ ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงเป็นไปเพื่อประโยชน์ แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายแก่ปิยชนทั้งหลายมีมารดาบิดาเป็นต้นด้วย ตลอดกาลนานเทอญ ฯ

รวบรวม/เรียบเรียง โดย/ พระมหาวชิระ วชิรญาโณ (มหาแก้ว)
รูปภาพ โดย/ พระอัศรินทร์ พรฺหมฺวณฺโณ (ตุ๊หน่อ)

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์แม็กพริ้นติ้ง (MaxxPRINTINGTM)
๑๔ ถนนสายน้ำผึ้ง ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐
โทรศัพท์ : ๐๕๓-๒๒๑๐๙๗, ๐๘๙-๖๓๕๖๔๑๓